

ADAM EN ZEVA

Door Luc KERKHOF

ROLVERDELING:

(6 Dames & 5 Heren of 5 Dames & 6 Heren)

BON : (50) Adam, ondervoorzitter
ODILLE : (40) Zeva, boerin
DIS : (40) duivel, schatbewaarder
MAGDA : (50) vrouw van Bon
NADINE : (40) vrouw van Dis
EDGAR : (45) man van Odille, boer
ANNELIES: (22) dochter van Bon en Magda
PRITT : (40) voorzitter
PASTOOR : God
VERA : poetsvrouw
RACHEL : (30) leraar/lerares kunstacademie.

DECOR:

Een eenvoudige rommelige theaterruimte met een tafel plus stoelen. Vóór het podium is een trapje voorzien waarlangs men gemakkelijk op en af de scène kan gaan.

Na de pauze is een deel van deze ruimte herschapen tot een onafgewerkt filmdecor. Hier is duidelijk een poging gedaan om een aardsparadijs na te bootsen. (er is ruimte voor improvisatie)

NOOT VOOR DE REGIE:

Algemene volkstaal. Enkel de personages in de film spreken tijdens het filmen houterig Nederlands. Edgar heeft een spraakgebrek, hij stottert namelijk. Rachel heeft een Brussels accent en laat de "r" uitrollen. Annelies zal heel het stuk overvloedig snoepen.

EERSTE BEDRIJF

AVOND

(Het decor is een verwaarloosde theaterruimte. Op de achtergrond staat een vogelkooitje. Bon en Magda zetten de tafel en stoelen gereed voor de vergadering. Magda zet enkele kopjes en twee thermossen op tafel. Elke keer als Magda een stoel onder tafel schuift, houdt Bon z'n oog naast de stoel en verplaatst die dan enkele centimeters)

MAGDA: Wat zijt gij van zin?

BON: Die stoelen moeten perfect staan, anders kunnen wij niet fatsoenlijk vergaderen met "de botvink"!

MAGDA: Steekt dat nu op ne millimeter...?

BON: Soms wel, ja! Als er nen baksteen van de vijfde verdieping naar beneden dondert en die valt ne millimeter van uwe grote teen, is dat er dan naast of is dat erop?

MAGDA: Ernaast.

BON: Steekt dat dan niet op ene millimeter misschien? Uw leven kan afhangen van ne millimeter meer of minder.

MAGDA: Amaai zenne, pietje precies. Seffens kunt ge uw stoelen zelf op z'n plaats zetten.

BON: Och Magda, dat ligt aan dat stoppen met roken. Mijn lijf is dat nog niet gewoon. Kijk maar eens naar mijn handen hoe nerveus ik ben! (toont handen, ze trillen overdreven) Ik kan nog geen pint bier meer vasthouden.

MAGDA: En ge zijt nog maar ene dag gestopt met roken! Wat gaat dat binnen drie dagen zijn?

BON: (met trillende ledematen) Dan begint heel mijn lijf te schudden. (bijna smekend) Mag ik niet één heel klein petieterig sigaretje roken?

MAGDA: Nee! Stoppen is stoppen!

BON: (belooft plechtig) Ik zal de rook niet naar u blazen?

MAGDA: Zijt gij ne vent met karakter?

BON: Ja.

MAGDA: Maar 't hangt wat laag zeker? Trouwens, die twee pakjes sigaretten per dag hebben mij op al die tijd al genoeg geld gekost. Ik mag geen nieuw salon kopen, ik mag gene nieuwe televisie kopen, ik mag mijn droogkast niet vervangen en mijne velo is ook al versleten.

BON: Hebt gij al eens uitgerekend hoeveel uwe 'montignac' kost?

MAGDA: Dat is iets anders. Dat is voor de gezondheid.

BON: Mijn roken ook. Als cafébaas van 't parochiecentrum is 't toch normaal dat ge rookt zeker.

MAGDA: Waarom betaalt ge dan 3.000 frank aan nen hypnotiseur om 't roken af te leren?

BON: Die mensen moeten ook leven. Wat is 't, Magda? Ja of nee?

MAGDA: (onvermurwbaar) Nee.

BON: En als ik ze zelf ga rollen?

MAGDA: Niks van! Gij rookt niet zolang het geld van die hypnotiseur er niet uit is!

BON: (begint bij zichzelf te tellen) Dat is dan 11 dagen. Als ik op die elf dagen zot

wordt dan is 't uw schuld hé!

MAGDA: Gij...? zot worden...? Dat kan niet meer!

NADINE: Waarom niet?

MAGDA: Ge zijt 't nu al...!

BON: Magda, gij weet niet wat dat is zo in ene keer stoppen met roken. Heel mijn bio-ritme geraakt van de wijs.

MAGDA: (dreigend) En durf niet terug beginnen achter mijne rug hé!

BON: Hoe kan ik seffens 'mijne zeg' doen op die vergadering van "de botvink" als ik niet eens mag roken?

MAGDA: Dan zwijgt ge en laat ge ander mensen maar spreken. Dat zal voor u ook eens geen kwaad kunnen. Uwen bebbel staat nooit stil.

BON: Ik zit met tandpijn. Waarschijnlijk zijn dat al nevenwerkingen van te stoppen met roken. God weet, wat ik nog allemaal op mijne rug krijg.

MAGDA: Laten trekken. Of durft ge dat niet, groot lawaai?

BON: (wrijft z'n vinger door het stof op de meubels) En alles hangt hier vol stof!

MAGDA: Vera komt straks poetsen.

(Bon blaast het stof van een stoel maar dat vliegt toevallig richting Magda)

MAGDA: (begint te hoesten) Moet ik dat bij u ook eens doen?

BON: Ik kan daar tegen. (gaat tot bij z'n vogelkooitje)

(achter zijn rug blaast Magda plagend het stof richting Bon)

BON: (begint te hoesten) Wat doet gij nu?

MAGDA: Ik dacht dat gij daar tegen kon.

BON: Ikke wel, maar mijn vink niet. Stof is heel slecht voor mijne Coco Lamar. Hoe kan die nu zingen met dat rondvliegende stof?

MAGDA: Ge steekt meer tijd in uw vinken dan in mij!

BON: Ik wou dat ik ook ne vogel was, dan kon ik ook doen en laten wat ik wou.

MAGDA: Als gij ne vogel moest zijn dan waart ge vast en zeker nen uil.

BON: Waarom?

MAGDA: Zo'n poten en zone kop!

BON: En als gij ne vogel waart dan waart ge een kieke!

MAGDA: Waarom?

BON: Zone kam en even lomp!

MAGDA: Als ge gaarne hebt dat ik hier alles help gereed zetten tegen de vergadering van "de botvink" dan moet ge wel op uw woorden letten, hé meneer.

BON: Ik ben een beetje overstuur.

MAGDA: Dat is beter dan overtijd.

BON: Waarom begint ge nu daar over?

MAGDA: (verzwijgt merkbaar iets) Och, laat maar.

BON: Daar is toch niks...?

MAGDA: Wat zou er kunnen zijn?

(Annelies op vanuit de zaal. Ze snoept overvloedig van een rolletje drop. Ze is kortgerokt en is overvloedig geschminkt)

BON: (tot Annelies) Wat komt gij hier doen?

ANNELIES: Helpen. Waarom?

BON: Dat hoeft niet. Doe gij 't café maar.

MAGDA: (tot Bon) Laat dat kind toch eens efkes komen kijken.

BON: Magda, het ergste wat ne klant kan overkomen is een café binnenkomen waar dat niemand achter den toog staat. Maar dat snapt een vrouw niet.

MAGDA: Ne vent wel?

BON: Ja. Ne vent snapt alles. Alleen de kuren van een vrouw niet. Maar zo'n schepsel is ook niet te snappen.

ANNELIES: Wil ik hier efkes stofzuigen?

BON: Nee, Annelies en maak me niet kwaad hé!

ANNELIES: Zèg..., 't is bij u ook nooit goed!

BON: Ik ga van u nog eens zes maagzweren krijgen! (port Annelies aan om het podium te verlaten) Kom, maak maar dat ge ginder achter den toog staat!

ANNELIES: (terwijl ze het podium verlaat langs de zaal mompelt ze nog na) Brombeer...!

BON: (tot Magda) Wat scheelt er met haar?

MAGDA: Niks zeker.

BON: Waarom doet die zo raar de laatste tijd? Voor 't minste zit ze op haar paard.

MAGDA: Dat heeft ze van haar vader geërfd.

BON: Ge kunt er nog niet eens fatsoenlijk meer mee klappen.

MAGDA: Dat heb ik met u ook nooit gekund.

BON: Maar ik maak nog tijd om te klappen en ons Annelies niet.

MAGDA: Dat is niet moeilijk. Ge jaagt ze altijd weg. Zoals nu.

BON: En ik vind dat zij de laatste tijd maar bleekjes ziet.

MAGDA: Dat hebben jonge meisjes al eens meer.

BON: En toch eet ze de oren van mijne kop.

MAGDA: (zet stapje dicht) Ge moet daar maar niks van tegen de anderen zeggen seffens onder de vergadering.

BON: Over wat...?

MAGDA: Wel, over euh... Och laat maar. Zo'n dingen verstaat ne vent toch niet.

BON: Magda, ge verzwijgt toch niks tegen mij over ons Annelies hé?

MAGDA: Dat zou ik nooit durven.

(Dis en Nadine op langs de zaal. Dis heeft z'n vink bij)

DIS: (vrijwel onmiddellijk tot Bon) Zèg, wat scheelt er met Annelies?

BON: (tot Magda, ad Bon) Ziet ge 't! Ander mensen zien ook al dat er iets scheelt met ons... (krijgt een duw in de zij van Magda)

MAGDA: Zijt gij nooit jong geweest?

NADINE: Nee, den Bon is volwassen geboren.

MAGDA: Dat kan niet. Hij is nu nog niet volwassen.

BON: Klein kinderen kleine last, grote kinderen grote last!

NADINE: Dan had ge geen kinderen moeten kopen, zoals wij.

DIS: Ge hebt toch veel aan Annelieske hé.

BON: Ja, veel last en miserie.

NADINE: Den Bon moet met zijnen tijd meegaan.

BON: Dat wil ik doen, maar ik mag niet van ons Magda.

NADINE: Magda, dat is tegen u hé! Laat gij dat zo maar zeggen?

MAGDA: Och, ik maak er geen woorden meer aan vuil. Daar pakt toch geen verf op.

BON: Ne moderne gentlemen rookt, en ik mag niet roken.

MAGDA: Als gij blijft zagen over dat roken, dan zal ik seffens eens een sigaar in uw oren steken!

DIS: (toont z'n GSM) Wat vindt ge hiervan, Bon?

BON: Ne GSM? Ik haat GSM's.

DIS: Allé, ge zijt altijd en overal te bereiken.

BON: Dan is ne mens gene minuut meer gerust.

DIS: Nee...!

BON: Wat nee?

DIS: (tot Magda, ad Bon) Hij wil niet met zijnen tijd meegaan.

BON: Met dat ding in uw zakken weten ze altijd waar dat ge zit.

MAGDA: Ge kunt 't toch thuis laten.

BON: Thuis laten...? Waarvoor hebt ge dan ne GSM nodig? Om aan ander mensen te laten zien dat ge er ene hebt zeker?

DIS: Jamaar, als pompier kan ik elk moment opgeroepen worden. Dat weet gij toch ook.

BON: Ik ben gene pompier, ik ben cafébaas.

NADINE: 't Is voor de show, Dis. Geef 't maar toe.

DIS: Allé Nadine, en gisteren met die brand dan? Sjans dat ze mij konden opbellen langs mijne GSM of ik had zelfs niet mee kunnen gaan blussen.

BON: (tot Dis) Ge gaat dat ding toch niet opzetten seffens onder de vergadering?

DIS: Stand-by, hé Bon.

BON: (verwittigt) Zorg dat 'm niet rinkelt als ik aan 't klappen ben hé. Of hij gaat sito presto in de vuilbak!

NADINE: (tot Dis) En niet te laat vanavond hé.

BON: Dat durft ik u niet garanderen.

DIS: Waarom mag ik nu eens nooit rustig vergaderen?

NADINE: Omdat ik morgen met de vroege sta.

DIS: Gij staat al 10 jaar aan een stuk met de vroege. Ik kan eens nooit blijven hangen.

BON: Daar is maar één remedie voor. Alleen op stap gaan!

NADINE: (grimmig ad Dis) Als 'm dat eens durft...!

BON: Moet gij nog altijd antennes in die draagbare radio's draaien, Nadine?

NADINE: Dag in, dag uit. Jaar in, jaar uit. Ik kan nog gene draagbare radio meer zien.

DIS: Daarom dat 't bij ons altijd zo stil is hé.

NADINE: Ik heb verleden week ne keer uitgeteld hoeveel ik er gedaan heb op die 10 jaar. Ik weet niet meer hoeveel maar 't waren er veel zenne.

DIS: Ze kan niks anders meer. (met gebaartje van handen die draaien) Ons Magda kan beter draaien dan nen Engelse sleutel!

BON: (tot Dis) Dan zou ik toch maar oppassen dat ze vroeg of laat in hare slaap UWEN antenne niet omdraait!

NADINE: Daar moet 'm gene schrik voor hebben. Trouwens, onzen Dis zou dat nog niet eens missen!

DIS: Zèg Bon, ge moet dat trapke tegen 't podium eens vervangen want dat schuift vreselijk.

BON: Denkt ge dat ik niks anders te doen heb dan trapkes vervangen?

DIS: Als pompier ziet ge dat direct als er iets niet veilig is hé.

MAGDA: Als dat trapke vervangen wordt dan zal dat op kosten zijn van de pastoor.
't Is zijn zaal, dan moeten wij daar niet voor opdraaien.

BON: (tot Dis) Wat heeft dat trapke nu met ons vergadering te maken?

DIS: Als er een lid van "de botvink" doorzakt dan is het bestuur verantwoordelijk.

BON: Sjans dat wij zo iemand zoals gij als schatbewaarder in 't bestuur van "de botvink" hebben hé.

DIS: Ik zeg 't maar, hé Bon. Beter voorkomen dan genezen.

(Edgar is in aantocht langs de zaal. Ook hij heeft een vogelkooitje bij)

DIS: (ad Edgar, gespeeld) Den Ed-Ed-Edgar is da-da-daar ook al!

BON: (speelt mee) Wat zal 'm nu weeral we-we-weten?

DIS: Een goei aanwinst voor 't bestuur, moet ik zeggen. Als die begint te klappen dan moeten wij niks meer zeggen.

EDGAR: (geestdriftig tot allen) Ne g-g-goeienavond a-a-allemaal.

MAGDA: Is uw Odille en niet bij, Edgar?

EDGAR: Nee, ons O-O-O-Ooo... (herpakt zich) ...ons wijf kon niet meekomen va-va-vandaag! Ze moest bij ons Be-Be-Berta blijven, want die kan elk moment gaan ka-kaka-...

BON: (helpt even) ...kakken?

EDGAR: Nee, kalveren.

NADINE: Nen boer heeft 't toch altijd niet gemakkelijk hé.

EDGAR: Tegen wie ze-ze-zegt ge 't.

DIS: Is onze voorzitter nog niet gearriveerd in 't café?

EDGAR: Hebt gij 'm gezien?

DIS: Nee.

EDGAR: Ik o-o-ook niet.

DIS: Daar moeten wij nu toch eens altijd op wachten hé.

BON: De Pritt zal nog platte kaas aan 't maken zijn.

DIS: Afspraak is afspraak. De Pritt moet HIER zijn.

EDGAR: Hé-hé-héla..., als voorzi-zi-zitter moest die 't voo-voo-voorbeeld geven.

MAGDA: (aanschouwt de aanwezigen) Is dat al 't volk dat naar de bestuursvergadering komt?

BON: Spijtig genoeg wel.

MAGDA: Waarom moest ik dan zoveel koffie maken?

BON: Beter teveel dan te weinig hé.

MAGDA: (tot Nadine) Sinds dat den Bon ondervoorzitter is geworden blijft de helft van 't bestuur thuis.

NADINE: Hoe zou dat komen?

MAGDA: Verleden jaar waren ze nog met twaalf. Als dat zo blijft verdergaan dan is den Bon volgend jaar nog alleen om te vergaderen.

DIS: Nee, ik zal den Bon nooit in de steek laten.

BON: Merci Dis. Dat pakt me.

DIS: Ge kent me, hé Bon. Alles voor mijne vogel hé.

NADINE: Ja, voor de verkeerde vogel!

MAGDA: Ik heb horen zeggen dat 't slecht gaat met de zaken van pritt.

EDGAR: Dat is niet moeilijk. Wie be-be-begint er nu in deze tijd nog een zaak in pla-pla-platte kaas? Daar moet ge wel goed z-zzz-zot voor zijn.

DIS: 't Is te hopen dat 'm niet failliet gaat, want dan kunnen we fluiten achter zijn sponsoring.

BON: Ge weet toch waarom ze hem "Pritt" noemen?

NADINE: Is dat zijne familienaam niet?

BON: Nee. Eén van de kinderen in 't dorp gebruikte zijne platte kaas om prentjes in te plakken op school!

NADINE: En van een vrouw wilt 'm niks weten.

BON: Wie wil er nu zoiets als man? Nooit thuis, altijd zat en hij stinkt constant naar platte kaas.

EDGAR: Zèg Bon, waarom is 't be-be-bestuur van "de botvink" bijeen geroepen?

BON: Voor een buitengewoon vergadering!

EDGAR: En waarover ga-ga-gaat die bui-bui-bui... (herpakt zich) ...die vergadering?

BON: Er zal vergadert worden over onze jaarlijkse uitstap.

NADINE: Dit jaar toch weer niet naar de waterval van Coo zeker? Dat is nu al zes jaar na elkaar.

MAGDA: Nee, dit jaar gaan we naar Blankenberge... (vervolgt denigrerend ad Bon) ...waar dat we ook al tien keer geweest zijn.

NADINE: Deze keer ergens anders, hé Dis. Of ge gaat alleen!

DIS: Daar beslist ons bestuur seffens over.

BON: Wees gerust, 't zal iets anders worden. Wij gaan met al de leden van "de botvink" naar Ons Lieve Vrouwke.

EDGAR: Naar Sche-Sche-Scherpenheuvel...?

BON: Nee.

NADINE: Naar waar dan?

BON: Raadt maar eens!

NADINE: Zijn er nog Lieve vrouwkes?

BON: (met fierheid) Naar Lourdes...!

NADINE: Naar Lourdes...? Wat is daar nu te zien?

MAGDA: Kaarsen, héél veel kaarsen.

BON: En we pakken allemaal ons beste vink mee. Gegarandeerd dat we volgend jaar met kampioenen zitten!

DIS: (tot Bon, ad vogelkooitje) Kan mijnen Texas Bull daar wel tegen zolang in den auto zitten?

BON: Auto...? Wij gaan niet met den auto. Wij gaan met den trein, ja!

EDGAR: Hé-hé-héla..., (vervolgt tot zijn vink) ...mijne Cyriel heeft ba-ba-baba... (herpakt zich) ...schrik van treinen.

BON: Dan steekt ge maar wat stopkes in z'n oren.

MAGDA: En wie gaat dat betalen?

NADINE: Toch weer niet uit onzen eigen zak zeker?

BON: Dat wordt deze keer betaald door de clubkas.

NADINE: Hebt gij zoveel geld in kas? Dat wist ik niet.

BON: (ad Dis) Dat moet ge aan de schatbewaarder vragen.

DIS: Vraag mij niks Nadine, want ik zeg niks. Dat is staatsgeheim!

BON: En ik vind dat de vrouwen zich ook niet zo moeten bemoeien met onze

vereniging.

MAGDA: Ja, wij zijn alleen maar goed om thermossen te vullen voor de vergadering.

BON: Nu dat ge van thermossen klapt..., schenk maar eens iets in voor ons!

MAGDA: Doe dat zelf eens, meneer den ondervoorzitter!

DIS: Is er niks anders dan koffie?

BON: Jawel, maar dat is voor na de vergadering.

EDGAR: Wij moeten die ko-ko-koffie toch niet zelf betalen?

BON: Nee Edgar, dat komt ook uit de kas.

MAGDA: Watte...? Uit MIJN kas, ja!

BON: Een kas is toch een kas zeker.

NADINE: Wanneer begint de vergadering? Ik wil erbij zijn.

DIS: Nee Nadine, geen inmenging van de vrouwen in 't bestuur van "de botvink". Daar zijn al genoeg verenigingen aan kapot gegaan. 't Begint met één woord en tegen dat we halverwege zijn moeten de venten zwijgen. We beginnen daar niet mee!

NADINE: Jamaar, ik zal wel zwijgen.

DIS: Gij zwijgen...? Dat ken ik. Als gij zwijgt dan klapt ge nog meer dan ik.

MAGDA: Kom Nadine, laat die venten maar leuteren. Wij gaan in 't café zitten.

(Magda en Nadine af langs de zaal. De heren zetten zich rond de tafel)

EDGAR: Waar moet ik ga-ga-gaan zitten?

DIS: Staan er geen stoelen genoeg?

EDGAR: Jawel, maar mi-mi-misschien dat iedereen zijne va-va-vaste stek had. (zet zich)

BON: Omdat de voorzitter ontbreekt zal ik de vergadering maar openen zeker.

EDGAR: Ja, we hebben al lang genoeg ge-ge-gewacht.

DIS: Kan den ondervoorzitter de punten van de dagorde eens voorlezen?

BON: Daar wou ik just aan beginnen. (haalt een briefje boven, laat een gemaakt stijf hoestje) Stilte! Punt één: Hoeveel is er in kas?

DIS: Oei...!

BON: Punt twee:...

DIS: Dat is er niet.

BON: Hoe weet gij dat?

DIS: Ik zie 't op uw briefke.

BON: Gij moet niet op mijn briefke zien. Kijk gij maar op uw briefke!

DIS: Ik heb geen briefke.

BON: Dat moet ge ook een briefke maken gelijk ik.

DIS: Ik heb geen briefke nodig.

BON: Waarom niet?

DIS: (tikje tegen hoofd) Alles zit hier in!

EDGAR: Jamaar jamaar, wat moeten wij dan ko-ko-komen doen?

BON: Er is maar één punt, maar een héél belangrijk punt.

(Vera, de poetsvrouw, daagt op met emmer, dweil en keerborstel)

BON: (tot Vera) Wat komt gij doen? Toch niet onder de voet lopen hé?

VERA: Ik kom kuisen. Wat anders?

DIS: Maar enfin! Toch niet als wij hier aan 't vergaderen zijn zeker?

VERA: (plechtstatisch) Heren, verleden jaar werd ik door de pastoor aangesteld om deze parochiezaal proper te houden. Dus, als ge te reclameren hebt..., doet dat dan maar bij de pastoor hé.

BON: Vera, daar is hier een buitengewoon vergadering bezig. Ziet gij dat niet?

VERA: Buitengewoon of binnengewoon..., dat interesseert me niet!

BON: Nee, maar ons wel.

VERA: Hoe kan ik hier de zaal opkuisen als hier zoveel beweging is? Moet ik dan ook gaan reclameren?

EDGAR: (veert recht) Ik zal eens naar de pa-pa-pastoor gaan te-te-telefoneren!

BON: Laat maar, Edgar.

EDGAR: Waarom? 't Moet hier ru-ru-rustig zijn als wij verga-ga-ga-gaderen.

BON: En ik vrees dat de pastoor u niet gaat ve-ve-verstaan aan den telefoon.

EDGAR: (met genietend lachje tot Dis) Den Bon heeft dat ook een bee-bee-beetje precies.

VERA: Als ik van u was zou ik maar niet teveel tamtam maken, want uwe voorzitter staat héél slecht aangeschreven in 't dorp!

(Onder volgende replieken daagt Pritt op achter haar rug)

DIS: De Pritt...?

VERA: Ja, de Pritt. Daar wordt nogal wat geroddeld over de Pritt. Naar 't schijnt valt 'm zelfs jonge meisjes lastig.

EDGAR: A-a-amaai...!

VERA: En hij is ook niet verlegen om handtastelijk te zijn bij oudere vrouwen als ik. En nog liefst in den donkere!

EDGAR: A-a-amaai...!

DIS: (monstert Vera van kop tot teen, dan stil tot Bon) Ja, met de lichte zou ik daar ook niet aan durven beginnen!

VERA: En hij heeft zone vreselijke lijfgeur hé. (snuift in de lucht) Precies dat 'm hier vanavond al gepasseerd is. Ik moet er niks van hebben hé. En als 'm ene keer aan m'n lijf komt dan zal ik 'm... dan zal ik 'm...

PRITT: (plots en luid) Wat zult gij..., roddeltante?

VERA: (schrikt zich te pletter) Oh, meneer Pritt...! Excuseer maar we hadden het net over u. (klopt de stofjes van zijn kostuum)

PRITT: (tikt op haar handen) Gij moet hier niks anders doen dan kuisen. En voor de rest..., mondje dicht en snaveltje toe! Laat onze vinken maar zingen. Begrepen? Of ik zal u binnenkort eens in mijne platte kaas draaien!

VERA: Dan zal ik 't eens gaan vertellen tegen de pastoor!

PRITT: De pastoor, haha...? Nog zone heilige broeder die z'n schoon schapen weet zitten.

DIS: Gaan wij nog vergaderen of hoe zit dat?

EDGAR: Hé-hé-héla..., kan dat wel met die kui-kui-kuisvrouw hier in de buurt?

BON: Vera laat ons gerust en wij laten haar gerust. (plechtig) De vergadering wordt voor de tweede keer geopend.

(Vera poetst verder op de achtergrond en zal zich geregeld mengen in het

gesprek)

DIS: (tot Pritt) Waar is uwe vogel?

PRITT: Mijne vogel...? Op zijne nest zeker.

DIS: Hebt gij die niet bij?

PRITT: Jawel, moet ik 'm eens laten zien? Maar verschiet niet hé!

DIS: Ik heb altijd al gedacht dat gij gene authentieke vogelliefhebber zijt, want die heeft altijd zijn beste vink bij, overal waar dat 'm komt. En wat hebt gij bij...?

VERA: De geur van platte kaas!

PRITT: Vergeet niet dat daar veel vrouwen stapel van worden hé. Ene vingerknip en de Pritt pakt ze met tien tegelijk!

VERA: Uw trappisten, ja. Stoeffer!

(Pritt steekt een sigaar op)

DIS: (ad sigaar) Is dat wel toegestaan?

PRITT: Waarom niet?

DIS: Omdat den Bon just gestopt is met roken.

BON: Zo erg is dat toch niet. (naar Pritt) Op voorwaarde dat 'm de rook soms eens wat in mijn gezicht blaast. Okee?

PRITT: Nog eens gestopt, Bon? De hoeveelste keer is dat al?

BON: Ne mens doet al eens een poging hé.

PRITT: (tot Bon) Ook een sigaar? 't Zijn er goei. Sigaren met stijl.

BON: (twijfelt sterk) Wel euh...

DIS: Niet doen, Bon!

BON: Waarom niet? Ons Magda ziet 't toch niet.

EDGAR: Jamaar jamaar,...! (maakt mimisch gebaartje naar Vera)

BON: Ja, dat is ook waar. Daar lopen hier spionnen rond.

PRITT: Dus, het bestuur van de "de botvink" wil een snoepreisje maken.

DIS: (vervolgt) Naar Lourdes.

PRITT: Naar Lourdes...? Wat is daar nu te zien?

DIS: Daar is 't toch schoon, zeggen de mensen.

PRITT: Gaat ge daar bidden of gaat ge daar snoepen...?

EDGAR: En mijne Cy-Cy-Cyriel mag ook mee.

PRITT: Is 't niet beter dat gij uw Odilleke meeneemt, Edgar? Dan hebben wij er ook nog iets aan, haha.

EDGAR: Nee, want ons O-O-Odille kan zo schoon niet zi-zi-zingen.

PRITT: (tot Dis) Hoeveel is er in kas, schatbewaarder?

(Dis fluistert achter z'n handje, loert met een schuin oog naar een nieuwsgierige Vera, maar men verstaat hem niet)

PRITT: Hoeveel Dis...?

(Dis mompelt weer iets onverstaanbaar)

PRITT: Maar we verstaan u niet, kieke! (imiteert even) Zwzwzwzw...! Gij zit precies met nen hete patat in uwe mond!

DIS: (kotst het eruit, luid) 22 frank...! Is 't nu goed?

PRITT: Moet ge daar zo luid voor roepen? Voor 22 frank?

BON: Dat kan ik geloven dat ge voor zo'n bedrag geen briefke nodig hebt!

DIS: Ik kan er ook niks aan doen, mannen. Ik doe mijn best. En als ge me niet gelooft dan moet er maar iemand anders schatbewaarder worden.

PRITT: Nee Dis, gij doet dat goed. Ge moet alleen zorgen dat er wat meer in kas komt.

DIS: Mijnen ezel staat droog.

BON: Daar gaat deze vergadering precies over. Hoe gaan we geld in kas krijgen om die reis naar Lourdes te betalen?

DIS: Waarom wint niemand van ons eens gene lotto?

PRITT: Allé, denkt ge dat den Edgar iets lost als die de lotto moest winnen?

EDGAR: Nee begot! Dan ko-ko-kocht ik nog ne stal koeien bij.

PRITT: En geld maakt niet gelukkig. 't Is de liefde die telt in 't leven, heren.

(Vera poetst en staat nu met haar rug naar Pritt)

PRITT: Niet waar, schatteke? (slaat op haar kont)

VERA: (haalt zwaar uit naar Pritt) Dat moet ge nog eens ene keer riskeren se...! Dan duw ik die keerborstel tussen uw tanden...! Plattekaasboerke, dat ge daar zit...!

PRITT: Ne mens vergeet te profiteren.

DIS: Dat hebben we nochtans de laatste tijd al genoeg gedaan. Vandaar dat we maar 22 frank in kas hebben...!

BON: Heeft iemand voorstellen over hoe we onze kas op korte tijd kunnen spijzen?

VERA: Richt nen tombola in.

DIS: Wilt gij u eens niet bemoeien! Dat is hier een mannenzaak hé.

EDGAR: Trouwens, het gaat hier om vo-vo-vogelen en daar ke-ke-kent gij toch niks van!

VERA: Meer dan gij, boerke. En houdt uw Odille maar in 't oog want binnenkort is 't weer kattentijd.

EDGAR: (veert recht) Wa-wa-wat wilt gij daa-daa-daarmee zeggen?

VERA: (plagend, imiteert stotterend) Da-da-dat zeg ik niet!

DIS: Kunnen we niet zoals elk jaar een tentoonstelling van ons beste vinken organiseren?

PRITT: Dat brengt niks op. We hebben meer uitgaven dan inkomsten.

BON: En wat interesseert dat de mensen nog? Verleden jaar is er maar zes man en ne paardekop komen kijken naar ons vinken.

DIS: Jammaar, als er niet rap iets in kas komt dan zijn we failliet hé. (richting Bon) En dan willen ze nog naar Lourdes gaan.

BON: En de sponsoring van de voorzitter?

PRITT: Dat is op dit moment onmogelijk. De prijs van de melk staat te hoog om winst te maken met mijne platte kaas.

DIS: Dat is onze schuld niet.

PRITT: Nee, dat ligt aan de boeren.

EDGAR: (ontwaakt als het ware) Hé-hé-héla...!

PRITT: Die zijn voor niks anders goed dan om mest te produceren.

EDGAR: En wat gij elke mo-mo-morgen in uwen bee-bee-beerput laat vallen daar

zullen we maar over zwij-zwij-zwijgen zeker?

BON: Zijn er nog ander voorstellen? Alles mag en alles kan, hé mensen. Als 't maar geld opbrengt.

DIS: Misschien kunnen we een bank overvallen...?

VERA: Gaat dat wel met den Edgar?

DIS: Waarom niet?

VERA: Tegen dat die den bankdirecteur wijsgemaakt heeft waarvoor dat 'm komt, is de bank gesloten!

EDGAR: Kijk eens naar uw ei-ei-eigen hé!

PRITT: En ne wafelenbak? Of een pensenkermis?

BON: Nee, 't moet iets origineels zijn. Iets waar dat nen hoop volk op af komt.

PRITT: Dan moeten we ne striptease-avond organiseren. Succes verzekerd.

DIS: En wie gaat er naakt dansen? Ikke niet hé.

EDGAR: I-i-ikke ook niet!

PRITT: Odille van den Edgar.

BON: Ja, dat zie ik wel zitten.

EDGAR: Waarom uw Na-Na-Nadine niet?

DIS: Als die hare 'kom eens voor' laat zien dan trekken alle geitebokken los!

BON: Ik vraag me af waarom den ene vent een lelijke vrouw heeft en den andere een schoon! 't Is in de wereld toch allemaal niet eerlijk verdeeld hé.

PRITT: Wat moet ik dan zeggen? Ik heb er geen.

EDGAR: Dan hebt ge 'r ook gene la-la-last van.

VERA: (tot Bon) Dat ge met nen dragonder van een vrouw zit dat ligt aan uzelf. Had uw ogen opengetrokken toen dat ge ermee trouwde.

DIS: Gij zijt toch moeten trouwen, hé Bon?

BON: Spijtig genoeg wel, ja. Ik had beter met ons Magda in de gracht gesprongen in plaats van achter de kant te kruipen..., dan was ik nu ne kikker geweest. En nu ben ik ne sukkelaar!

PRITT: Ze hebben allemaal de sjans niet gelijk den Edgar.

EDGAR: Hé-hé-hela, daar heb ik begot la-la-lang moeten naar zoe-zoe-zoeken zenne!

DIS: Odille is toch een schoon boerin hé, ge moet eerlijk zijn.

PRITT: Den Edgar soigneert zijn Odille goed. Niet waar, Edgar? Ouwe rukker! (slaat enthousiast op z'n rug net als Edgar van z'n koffie wil drinken)

EDGAR: Zèg Prrr-Prrr-Prrrr... (herpakt zich) ...voorzitter, niet meer op mijne rug sla-sla-slagen hé! Seffens zit m'n maa-maa-maag in m'n keel!

VERA: En wat vindt ge ervan om de Chippendales eens in te huren?

EDGAR: Wat is dat ne Chip-Chip-Chippendaler?

VERA: Blote venten die dansen en de vrouwen op hol doen slagen.

EDGAR: (ad zijn vogelkooi) Dan is mijne Cyriel ook ne Chip-chip-chippendaler!

BON: Nee, geen Chippendales. Ons Magda zou 's nachts geen oog meer dichtdoen en dan moet ik 't weer bekopen!

VERA: Waarom moet dat altijd naar den tand van de venten zijn?

BON: Ik weet iets...!

PRITT: Laat horen!

VERA: 't Zal weer wat zijn.

EDGAR: Toch gene vi-vi-visprijskamp, hé Bon?

BON: Nee. We gaan ne film draaien.

DIS: Hoe bedoelt ge? Ne film over zangvogels of zoiets?

BON: Maar nee! Nen echte film! (in gebrekkig Engels) Iets gelijk den Titanic, of Gone with the wind, of Home alone.

PRITT: Gij zijt op uwe kop gevallen zeker?

EDGAR: Ja, en blijven bo-bo-botsen!

VERA: Mag ik ook meespelen, Bon?

BON: Nee, dat moeten mensen met ervaring zijn.

VERA: Ik heb toch ervaring. Mijne vent en ik gaan twee keren per maand ne videofilm huren.

BON: Dan zal het afhangen van hoeveel gij bereid zijt om te laten zien!

PRITT: (met minachting) Ge moet eerst nog iets hebben om te laten zien, haha!

VERA: Meer dan gij, onnozelaar!

PRITT: Dat moest er nog bijkomen. Dan was ik wel een vrouw geweest.

VERA: Dus, het wordt een vettig filmke?

BON: Dat zou kunnen. Dat weet ik nog niet.

DIS: En wat is de bedoeling van die film, Bon?

BON: Verkopen aan die mannen van den televisie.

VERA: Aan "Klein klein kleuterke" zeker.

BON: Nee, onze film is voor volwassenen.

PRITT: Dat is eigenlijk nog geen slecht gedacht.

BON: Maar eerst zal onze film vertoond worden in elke parochie van de gemeente, waar we inkom zullen vragen.

VERA: Niemand wil zoiets zien.

PRITT: Wat kent gij daarvan?

EDGAR: En hoeveel gaat die fi-fi-film kosten?

BON: Niet veel, maar dan moeten we wel zelf meespelen.

DIS: En waar gaan we dat filmmateriaal halen?

BON: Huren.

DIS: Kunnen we nu buiten gaan filmen? Het regent al 14 dagen aan een stuk.

BON: Dan filmen we binnen.

PRITT: En hoeveel kost dat huren van de parochiezaal?

EDGAR: Dat kunnen we toch re-re-regelen met de pa-pa-pastoor.

DIS: Er is niks in kas. Van 22 frank kunt ge nog geen brood kopen.

BON: Voor alles is er een oplossing. Al moet die van hierboven komen. (als pastoor in aantocht is) Zijne verkenner is al daar se...!

(Vera vangt de pastoor op vóór het podium)

EDGAR: (tot Bon) Die gaat toch niet re-re-reklameren omdat ik hier op de ver-ver-vergadering zit hé.

BON: Daar heeft de pastoor niks mee te maken.

EDGAR: Nee, maar ik ga zondags niet naar de mis!

VERA: (als een waterval) Meneer pastoor, ze gaan op reis naar Lourdes en nu willen ze ne film gaan maken om geld in kas te krijgen. Maar 't zal zone vieze film worden want ik mocht niet meespelen. En ze gaan 't hier in de parochiezaal doen. Ze zijn zot! Dat kunt ge toch niet toelaten, hé meneer pastoor. (als de pastoor niet direct antwoordt) Maar zeg dan toch eens iets, meneer pastoor!

PASTOOR: (geïrriteerd) Ik moet de kans nog krijgen ook hé!

(Vera en pastoor komen het trapje op)

PASTOOR: (tot de aanwezigen) Goeienavond heren.

ALLEN: Goeienavond.

PASTOOR: Is 't toegestaan dat ik de vergadering bijwoon?

DIS: Natuurlijk.

PASTOOR: (ad Edgar) Vers volk in 't bestuur?

BON: (speels) Ja, den Edgar. We hebben hem al willen voorzitter maken maar hij wilt niet.

EDGAR: Ik zal maar beginnen met a-a-achterzitter zeker!

PASTOOR: Ge weet toch dat "de botvink" een katholieke vereniging is hé?

EDGAR: Hé-hé-héla, ik heb 't gezegd, hé Bon.

VERA: (tot pastoor) Zeg tegen den Edgar dat 'm zondag naar de mis moet komen of dat 'm hier anders buitenvliegt!

BON: (tot Vera) Wil ik u eens laten vliegen, madam teutemie?

VERA: Zèg...!

BON: (verdedigt Edgar) Ons vereniging heeft met politiek niks te maken.

PASTOOR: Vergeet niet dat ge in MIJN parochiezaal vergadert, hé Bon!

BON: (even luid) Dat zullen we zeker niet vergeten, meneer pastoor.

PRITT: (fluistert tot Dis, ad pastoor) Allé Dis, geef 'm een veeg uit de pan...!

DIS: (fluistert terug) Nee, misschien hebben we hem nog nodig als sponsor.

PASTOOR: Niettegenstaande ben ik wel blij dat ge met uw vereniging naar Lourdes gaat.

BON: (met enige trots) Mijn idee.

PASTOOR: En welke film gaat ge maken?

DIS: Ik had gedacht aan ne cowboyfilm.

PASTOOR: Toch weer niks over moord en doodslag zeker?

PRITT: Als we nu eens iets maken over het ontstaan van platte kaas?

EDGAR: Nee, dat i-i-interesseert geen ka-kaka-ka... (kotst het eruit) ...hond! We kunnen beter iets ma-ma-maken over het leven op de boe-boe-boerderij.

BON: Gene boerenfilm hé. Die zijn er al genoeg.

DIS: Jamaar, zegt gij dan eens iets, hé Bon!

BON: Ik had een idee over nen eenzame cafébaas die een hopeloze vrouw ontmoet en dan..., en dan...

PASTOOR: En dan wat...?

BON: Dan is 't koekenbak hé!

PASTOOR: Gene sexfilm in mijn parochiezaal hé!

VERA: Misschien iets over ne slavendrijver die zijn slaven van 's morgens tot 's avonds laat kuisen.

PASTOOR: Waarom gewoon geen passage uit de bijbel verfilmen?

PRITT: (met de hand voor z'n ogen) Daar gaan we weer. 't Moet weeral over de kerk gaan.

PASTOOR: Nee, helemaal niet. Over de schepping. Veel mensen weten niet eens hoe dat gegaan is.

EDGAR: Weet g-g-gij dat wel?

PASTOOR: Edgar, ieder zijne stiel hé. Zo'n dingen zijn heel herkenbaar voor

iedereen. En dan zou 't wel eens kunnen zijn dat ge de parochiezaal gratis moogt gebruiken.

PRITT: Het laatste avondmaal met vier apostelen zeker? Laat me niet lachen hé.

VERA: Misschien met apostelinnen? Dan kan ik ook meedoen.

DIS: Of de kruisiging?

BON: Ik ga niet aan 't kruis hangen hé!

PASTOOR: Waarom niet? Christus deed dat toch ook niet met zijn goesting.

BON: Wat vindt ge van Adam en Eva? En dan is de pastoor ook content.

DIS: Adam en Eva...?

PASTOOR: Goed idee, Bon. Toch nog ene met verstand.

BON: Merci, meneer pastoor. Daarom ben ik bij "de botvink" ook ondervoorzitter geworden.

EDGAR: En den Bon kan 't goed uit-uit-uitleggen hé.

VERA: Ja, iets beter dan gij.

BON: Is iedereen van 't bestuur akkoord?

(Onderling gemompel)

BON: Onze film zal "Adam en Zeva" heten. We moeten toch origineel blijven, hé mensen.

DIS: Gaat het publiek dat wel herkennen?

PRITT: Ja, als er maar een bloot in komt. (als pastoor hem dreigend aankijkt) Allé, toch zo'n beetje hé.

DIS: Waarom niet gewoon "Adam en Eva"?

BON: We nemen Adam en Zeva, anders is 't plagiaat.

EDGAR: Pla-pla-pla...watte?

BON: Plagiaat. Dat is iets gebruiken wat nen andere voor u ook al gebruikt heeft.

EDGAR: Zoiets gelijk ne wc?

VERA: Nee, iets gelijk ne keerborstel.

BON: Just. Neem nu "Sneeuw witje". Dat is er ook al. Wel, dat mag niemand meer gebruiken.

DIS: Maar "Seeuwzwartje" dan weer wel?

PRITT: Ja, maar dat trekt op niks.

BON: Volgende vraag: wie gaat er allemaal meespelen?

(Vera steekt ongestoord haar hand op, maar als niemand op haar teken reageert wendt ze zich tot pastoor)

VERA: Meneer pastoor, alstublieft. Denk aan mij. Gij kent mijn kwaliteiten toch.

DIS: Misschien hebben wij wel een kuisvrouw nodig.

BON: In den tijd van Adam en Eva waren er nog geen kuisvrouwen.

VERA: Geef me dan een ander rolleke!

PRITT: Ja, gij moogt de slang zijn!

EDGAR: A-a-amaai...! Een slang zo-zo-zonder staart!

VERA: Kijk eens naar uw eigen hé!

EDGAR: (in z'n enthousiasme) Jamaar jamaar, ik heb wel ne st-sta-staart!

(Edgar krijgt een berispelend duwtje)

BON: En wie gaat 't scenario schrijven?

PRITT: Den Dis natuurlijk, die heeft de hoogste studies gedaan.

DIS: Ja, ik ben tot m'n 14 jaar naar school geweest.

PASTOOR: (tot Dis) Ik neem aan dat jij toch een beetje op de hoogte van onze geschiedenis?

DIS: Ik zal mijne catechismus nog eens openslagen.

BON: (tot Dis) En daar mogen geen pompiers inkomen hé!

PRITT: En ook geen cafébazen!

VERA: En ook geen plattekaasboeren!

PASTOOR: Hoeveel tijd hebt jij nodig om dat stuk uit te schrijven, Dis?

DIS: Laat ons zeggen, vier dagen nadenken en vier dagen schrijven. Dat is toch minstens acht dagen, hé Bon.

EDGAR: Gaat die fi-fi-film acht dagen duren? A-a-amaai...! Dan moeten de me-me-mensen nog een schaftzakske meenemen naar de ci-ci-cinema!

PASTOOR: (tot Dis) En vergeet niet van de relatie tussen Adam en Eva goed in de verf te zetten hé!

DIS: Wat bedoelt ge daarmee?

BON: De pastoor bedoelt dat er iets moet te zien zijn in die film!

PASTOOR: Maar ook niet teveel hé...!

VERA: Ik hoor 't al. Veel sex en weinig film! Zoek maar iemand anders. Ik doe niet mee.

DIS: Sommige vrouwen vinden het heerlijk als ze hun naakt lijf kunnen tonen.

PRITT: Dat noemen ze exhibitionisme.

EDGAR: (wil Pritt imiteren maar geraakt er niet uit) Ex...ex...hioinsme...!

PASTOOR: En ik zou willen dat over zo'n dingen hier op de vergadering gezwezen wordt! Verstaan!

VERA: Och, ne vent denkt aan niks anders, meneer pastoor.

PRITT: Meneer pastoor, moet gij Vera haar uren betalen?

PASTOOR: Ja. Waarom?

PRITT: Dan zou ik maar eens efkes op de klok kijken want die staat hier al een halfuur te laméren!

VERA: Ge liegt!

PASTOOR: 't Is al goed, Vera. Doe nu maar stillekes voort.

(Vera poetst verder)

BON: Dus, onze volgende vergadering is over acht dagen. En vergeet Odille niet mee te brengen, hé Edgar.

DIS: En wat moet ik schrijven als er nu ne rol bij is die niks moet zeggen?

BON: Luister! Als ik nu bijvoorbeeld moet klappen en gij zit daar tegen nen boom te zwijgen dan schrijft ge: Bon zegt die en die tekst. En achter uwe naam schrijft ge 'nihil'.

DIS: Nihil?

BON: Ja, nihil.

DIS: En wat wilt dat zeggen?

BON: Niks.

EDGAR: A-a-amaai...! Dat is niet veel hé!

DIS: Waarom moet ik 't dan opschrijven?

BON: Dat is 't reglement.

PRITT: Hoe weet jij dat allemaal, Bon?

BON: Op de formulieren van de ziekenkas staat dat toch ook soms. En geloof me, dat wilt 'niks' zeggen.

(Annelies brengt een trappist binnen en zet die vóór Pritt. Verwonderde blikken volgen de bewegingen van Annelies)

PRITT: (ad trappist) Die denkt tenminste nog aan ons.

DIS: Aan ons...? Aan u zeker...!

BON: (tot Annelies) En waar blijft onze trappist?

ANNELIES: Gij hebt er toch gene besteld.

PRITT: En ikke wel. Eens drinken, Dis? Lekker, hmmm...! (drinkt van z'n trappist en likt z'n mondhoeken droog)

DIS: (nijdig) Ik zou willen dat ge erin verdrong!

VERA: (vervolgt tot Pritt) Mouwveger...!

BON: (tot Annelies) Waarom krijgen wij niks te drinken?

ANNELIES: Gij hebt toch koffie.

DIS: De Pritt toch ook.

ANNELIES: Die lust gene koffie.

DIS: Ik ook niet!

ANNELIES: (ad Pritt) En hij is de enige die dat verdient.

BON: Wat heeft de Pritt meer dan wij?

ANNELIES: Die zaagt niet gelijk jij!

PRITT: Merci Annelieske, en breng er binnen tien minuten nog maar ene. (tot Bon, ad Annelies) Och, 't is een lief kindje. (slaat stiekem op haar achterwerk als ze hem passeert)

EDGAR: A-a-amaai...! Hebt ge dat ge-ge-gezien, Bon?

BON: (vliegt recht, dan dreigend tot Pritt) Handen thuishouden, hé kerel...!

PRITT: Jamaar, ik ben toch de voorzitter hé.

BON: Al waart gij de koning in hoogst eigen persoon...!

PRITT: Allé Bon, zo'n lief kind heeft dat gaarne.

BON: Ik zeg dat ge met uw handen van mijn dochter moet blijven!

PASTOOR: Mensen mensen..., geen ruzie maken alstublieft.

BON: (tot pastoor) En gij moet er tussenuit blijven!

ANNELIES: Pa, dat was toch niks zeker.

EDGAR: Ta-ta-tarara...! Als ik dat bij ons Berta doe, dan stei-stei-steigert ze! (geeft een spastisch voorbeeldje)

(Magda en Nadine dagen op)

MAGDA: Wat is dat lawaai hier allemaal?

NADINE: Toch geen ambras in 't bestuur zeker?

BON: De Pritt zat aan ons Annelies te prutsen!

ANNELIES: (berispt) Pa...!

BON: Is 't niet waar misschien? Heu...? Heu...?

VERA: En ik heb 't ook gezien.

PRITT: Allé Bon, 't is toch een cafédochter zeker. Iets mag 't hebben hé.

BON: (furieus luid) Als ik zeg dat ge uw handen moet thuishouden dan is dat zo!

ANNELIES: Begin maar terug te roken. Gij zijt nog maar ene dag gestopt en ge staat al op ontploffen!

BON: Dat heeft met dat roken niks te maken!

MAGDA: Oh nee? Met uwen tandpijn dan zeker?

ANNELIES: (tot Magda) En gij zijt al dezelfde sinds dat ge met uwe 'montignac' bezig zijt! (terug af langs de zaal)

MAGDA: Hoor dat aan, hoor dat aan! En daar doe ik alles voor wat ze me vraagt.

PASTOOR: Kom kom, we gaan voort met onze film.

NADINE: (plots geïnteresseerd) Welke film...?

(Vera neemt Madga en Nadine even terzijde en praat stil)

VERA: Ze gaan ne film maken om hun kas te spijzen. En ik mag niet meedoen.

NADINE: En ikke...? (wendt zich onmiddellijk tot Dis) Dis, zeg eens iets!

MAGDA: (wendt zich tot Bon) Ik wil ook meedoen!

DIS: Is dat toegestaan, Bon?

BON: Daar doet niemand mee!

VERA: Dan wordt 't ne film zonder klank?

BON: Ik bedoel, alleen de leden van "de botvink".

NADINE: Allé Dis, ge weet ook dat ik zoiets gere doe.

VERA: (tot Magda en Nadine) Ze gaan Adam en Zeva spelen. (tikt tegen haar hoofd) Hier hebben ze 't!

PRITT: Welke regisseur gaan we nemen?

EDGAR: A-a-amaai, wat is dat nu weer?

BON: Iemand die zegt hoe ge moet spelen.

PASTOOR: Ik stel voor dat we Rachel nemen.

DIS: En wie is Rachel?

PASTOOR: Een lerares uit Brussel die hier in onze gemeente kunstacademie geeft. Die kan dat wel.

DIS: Wat gaat die kosten?

PASTOOR: Dat zal niet veel zijn.

NADINE: Kunnen wij dat niet doen? Magda en ik?

DIS: Gij kent 't verschil nog niet eens tussen een camera-oog en een ekster oog!

NADINE: Gij zult dat wel kennen, mislukte pompier.

DIS: Pas op, want ik moet schrijven wat ze moeten spelen hé.

BON: (met ietwat ongelukkige blik) Magda?

MAGDA: Ja Bon.

BON: Ik heb tandpijn.

MAGDA: Daar is 'm weer zenne!

BON: Mag ik eens niet ene keer aan een sigaret trekken?

MAGDA: Nee!

DIS: Wil ik anders met mijne GSM een afspraak maken bij de tandarts, Bon?

BON: Nee, ik haat GSM's!

EDGAR: Ik ken nog een grap over Adam en Eva. Moet ik ze eens ver-ver-vertellen?

PRITT: Heeft iedereen nog een halfuurke tijd?

PASTOOR: (verwittigt) Niet over de schreef, hé Edgar!

BON: Vooruit, laat horen!

EDGAR: Wat dacht Eva toen A-A-Adam voor den eerste keer een e-e-erectie kreeg? Drie stappen achteruit, want gee-gee-geen mens weet hoe lang die dingen kunnen worden...!

PASTOOR: (berispt) Als ge zo gaat beginnen dan weiger ik de parochiezaal gratis te geven.

EDGAR: A-a-amaai...!

NADINE: (ironisch tot Dis, ad Edgar) Ja, ge hebt gelijk. Die Edgar is een schoon aanwinst in 't bestuur!

d o e k

TWEEDE BEDRIJF**ACHT DAGEN LATER. AVOND.**

(Bon en Dis komen toe met het scenario in hun handen. Dis heeft een taart bij)

DIS: (ad scenario) ... en ik heb er acht dagen aan gewerkt hé.

BON: Dis, ge zijt na crack! Ik wist wel dat gij de juiste man waart om dat stuk uit te schrijven.

DIS: Maar euh..., gaan we den Edgar wel laten meespelen?

BON: Waarom niet?

DIS: Met zijn gesto-sto-stotter? Die film gaat eens zo lang du-du-duren.

BON: Maar als we den Edgar aan de kant laten, dan komt zijn Odille ook niet.

DIS: En Odille moet erbij zijn hé.

BON: We zullen den Edgar wel ne simpele rol geven, waarbij hij niet veel moet zeggen.

DIS: (zet de taart op tafel) Ik heb nog iets meegebracht dan kunnen we tussendoor eens wat snoepen.

BON: Gij denkt toch aan alles hé.

DIS: Wat vindt ge ervan als er in onze film ook eens een liedje gezongen wordt? Daar houden de mensen van.

BON: In den tijd van Adam en Eva werd er nochtans niet veel gezongen.

DIS: Wie gaat de rol van Zeva spelen?

BON: Dat moet een schoon vrouw zijn. Gene prul hé.

DIS: Magda of Nadine?

BON: Nee! We nemen Odille. Daar is ne goeie pak aan.

DIS: En als den Edgar jaloers wordt?

BON: Dan strooien we 'm wat zand in z'n ogen.

DIS: Daar zijn ze...!

(Edgar, Odille en pastoor komen toe langs de zaal. Edgar en Odille hebben hun vink bij)

BON: Zie ne keer naar Odille, dat is de schoonste boerin van België.

DIS: (droomt reeds weg) Als ge daarmee in 't aardsparadijs woont...

BON: (vervolgt) En ze is enkel gekleed met een blad van nen boom...

DIS: (vervolgt) Dat is om hartkloppingen te krijgen!

PASTOOR: We hebben Odille bij, hé mannen.

ODILLE: Dag Bon, dag Dis. Wat heb ik gehoord? Gaat "de botvink" ne film maken?

BON: Ja, en gij moet meespelen.

ODILLE: (met blik naar Edgar) Ik weet niet of ik dat zou mogen van onzen Edgar.

PASTOOR: Als 't voor de vogelbond is dan moet dat kunnen, vind ik.

EDGAR: Daar moet ie-ie-iemand bij ons Be-Be-Berta blijven hé!

BON: Ziet gij dat zitten, Odille?

ODILLE: Zou ik dat wel kunnen?

BON: Als gij dat niet kunt, wie dan wel?

ODILLE: Spelen Magda en Nadine ook mee?

BON: Nee, die zouden alleen maar onder de voet lopen.

ODILLE: Ik alleen toch niet als vrouw zeker?

DIS: Waarom niet?

BON: En vandaag gaan we de rollen verdelen.

PASTOOR: Den Bon is toch nen echte kunstenaar hé.

ODILLE: Maar ik kan vandaag niet lang blijven. Ge hebt ook gehoord dat ons Berta gaat kalveren hé.

EDGAR: Ga nu ma-ma-maar naar huis, O-O-Odille. En laat maar ie-ie-iets weten als ons Berta op springen staat.

BON: We zullen er wel rekening mee houden dat ge wilt meespelen.

ODILLE: Zou ik dat wel doen als Magda en Nadine ook niet meespelen?

DIS: Gij MOET meespelen. Gij wordt de ster van onze film.

BON: Zonder u geraken we in de problemen.

DIS: En 't is voor "de botvink" hé.

BON: Misschien begint uw carrière hier en wordt ge nog een grote actrice over de grote plas.

DIS: Als die rijke stinkerds van Amerika u zien, dan laten die u direct overkomen naar Hollywood.

BON: Dan gaat ge honderd keer meer verdienen dan met te boeren hé.

EDGAR: Is dat e-e-echt? (tot Odille) Odille ho-ho-hoort ge dat? We gaan nog r-rrr-rijk worden.

PASTOOR: 't Zal wel allemaal zo'n vaart niet lopen.

BON: Meneer pastoor, dat weet ge nooit. Veronderstel dat Steven Spielberg Odille ziet en die wilt haar per se in zijne film hebben.

DIS: (vervolgt) En die legt daar 200 miljoen op tafel.

EDGAR: 200 mil-mil-miljoen...? Mil-mil-miljaar...!

BON: Dan is haar carrière niet meer te stoppen.

DIS: En dan komt er misschien nog nen Oscar bovenop.

EDGAR: Nen O-O-Oscar...?

DIS: Ja.

EDGAR: Boven op ons O-O-Odille? Hé-hé-héla...!

DIS: Nen Oscar is ne prijs hé.

EDGAR: Ik wil geen prij-prij-prijzen. Ik wil geld!

BON: Dat volgt later tijdens de grote doorbraak.

EDGAR: Gaan ze ons Odille do-do-doorbreken? Met een ha-ha-half boerin ben ik niks hé.

ODILLE: (tot Edgar) Wat vindt gij daarvan? Moet ik dat doen, volgens u?

EDGAR: Jammaar jammaar, wanneer ga-ga-gaat ons Odille die 200 mil-mil-miljoen krijgen?

PASTOOR: Dat is pas als ze in ne grote film meespeelt.

BON: Ge moet ons filmke beschouwen als een investering om aan die 200 miljoen te geraken.

DIS: En ik vind dat ge moet durven investeren in 't leven.

EDGAR: Ik heb nochtans al heel veel ge-in-in-investeerd in ons boerderij, maar daar is nog niet veel uit-uit-uitgekomen, buiten wat sta-sta-stalmest.

BON: Daar gaat toch weeral een kalf bijkomen, dat is toch ook weeral geld in 't bakske.

DIS: Hoe zit 't, Odille? Is 't ja of ja?

ODILLE: Okee, dan zal ik maar meespelen zeker.

DIS: (schouderklopje voor Bon) Voilà, we hebben de ster van (plaatselijke gemeente vernoemen) al ingepalmd.

ODILLE: En wat moet ik spelen?

BON: Dat zullen we u wel ten gepaste tijde meedelen.

DIS: (fluistert naar Bon) 't Is prijs...!

ODILLE: Dan zal ik nu maar eens naar ons Berta gaan kijken.

DIS: (geeft haar een briefje mee) En dat is de nummer van mijne GSM. Als er iets is met Berta dan kunt ge altijd naar hier bellen.

BON: (tot Bon) Gij gaat nog eens veranderen in ne GSM!

DIS: Dat is niet erg als 't er ene is met ne grote antenne.

ODILLE: (tot haar vink) Kom Napoleon, ge gaat vandaag niet veel moeten zingen. (wil er vandoor)

(Dis fluistert iets in Bon z'n oor)

BON: (houdt Odille tegen) Wacht eens efkes! (wendt zit tot pastoor en Edgar) Kunt gij twee eens efkes naar de kleedkamer gaan om te kijken of daar wel ruimte genoeg is voor het verkleden van de acteurs?

DIS: Wij moeten hier eerst nog iets bespreken met Odille.

EDGAR: Hoeveel a-a-acteurs komen er?

DIS: Dat weten we nog niet. Daarom just dat ge moet gaan kijken.

PASTOOR: Kom Edgar!

(Pastoor en Edgar af naar kleedkamer)

BON: (op z'n sokken) Odille, we zouden willen weten of gij wel geschikt zijt voor die hoofdrol.

DIS: Wij weten niet wat de kijker gaat te zien krijgen en nu zouden wij gere..., allé ik bedoel... euh...

ODILLE: Wat moet ik laten zien?

DIS: (overdonderd bij zichzelf) "Wat moet ik laten zien?", vraagt die! (krijgt het benauwd) En dat op mijne leeftijd.

BON: (vervolgt tot Odille) Alles, euh... ik bedoel niks...! 't Is te zeggen...!

DIS: (fluistert in Bon z'n oor) Ook niet te ver gaan, hé Bon! Seffens komen ons vrouwen binnen...!

BON: We zullen eens een klein testje doen.

ODILLE: Vergeet niet dat ik in de eerste plaats een boerin ben hé.

DIS: Jaja, dat weten wij wel. Maar gij blijft geen boerin. Gij wordt een filmster.

BON: Ik heb hier een stuk van vijf frank. Dat leg ik op uwen decor. (haar borsten) En dan ga ik die vijf frank eraf halen zonder dat ik u aanraak.

ODILLE: Dat kan toch niet!

BON: Jawel. Ik kan dat. Hé Dis?

DIS: Jaja, ge moet den Bon niet onderschatten hé.

BON: Maar ge moet uw ogen wel sluiten.

DIS: Ikke...?

BON: Nee, Odille!

(Bon legt het geldstuk op de borsten van Odille. Odille sluit haar ogen)

BON: Zijt gereed?

ODILLE: Ja.

(Bon profiteert hiervan om eens vlug in haar borsten te knijpen)

DIS: En...?

ODILLE: (opent haar ogen) Ge hebt me toch aangeraakt...!

BON: Serieus...?

DIS: (gespeeld) Dan is dat weer mislukt hé!

ODILLE: Ge moet de volgende keer nog maar eens proberen. Nu moet ik echt doorgaan, mannen.

BON: Geen goesting in een stukske taart, Odille?

ODILLE: Nee, ik moet aan mijn lijn denken.

DIS: Uw lijn is toch perfect. Dat is nogal wat anders dan bij ons Nadine.

BON: Maar die heeft dan ook meer een stippellijn, hé Dis!

DIS: En dan zwijgen we nog over uw Magda.

BON: Ja, die heeft twee lijnen, met zes strepen onder.

ODILLE: Tot ziens, hé mannen. (tot haar vink) Kom Napoleon. (af langs de zaal)

DIS: (droomt stil terwijl hij haar nakijkt) Ik wou dat ik hare Napoleon was.

BON: Dat zijn geen prullen! Ne schuifaf heeft er niks aan!

DIS: En mals zeker...?

BON: Ja, precies dat ge in een paar abrikozen knijpt!

DIS: Daar droom ik deze nacht van.

BON: En dan hebt gij nog niks gevoeld!

DIS: Maar ik heb 't wel gezien hé.

BON: Ja, ge hebt van die venten die met weinig content zijn.

DIS: Wat moet dat zijn als ik...! Oooh, ik mag er niet aan denken! (kronkelt in elkaar van genoegen)

BON: Kunt gij geloven dat wij stekeblind waren toen wij trouwden?

DIS: Wij waren toen niet slimmer.

BON: Als ge ziet wat er allemaal rondloopt zijn wij toch stomme ezels geweest hé.

DIS: Ene nacht met Odille en ze mogen 'm afkappen. (als Bon raar opkijkt) Mijne kop, hé Bon...!

BON: 't Is niet zeker dat uw Nadine die zou missen.

(Pastoor en Edgar komen van kleedkamer)

PASTOOR: Volgens mij is er plaats genoeg.

DIS: (droomt nog steeds) Ja, daar kunt ge zelfs tien stukken van vijf frank opleggen.

PASTOOR: (haalt Dis uit z'n droom) Volgens ons is er plaats genoeg.

DIS: Waar...?

EDGAR: In de kle-kle-kleedkamer.

BON: Wel, dan is dat ook al in orde.

DIS: Heeft iedereen mijn scenario gelezen?

EDGAR: I-i-ikke niet.

DIS: Waarom niet?

EDGAR: Ik kan niet le-le-lezen. Ons Odille heeft alles moeten vo-vo-voorlezen.

DIS: En wat vond ge ervan?

EDGAR: Ik versta er ge f-f-fluit van. Maar ons Odille vond 't goe-goe-goed, zei ze.

BON: En wat vond meneer pastoor ervan?

PASTOOR: (haalt het script van tafel en bekijkt het) Komt er nog iets achter?

DIS: Nee, dat is alles.

PASTOOR: Dan is 't maar kort hé. Ge hebt maar twee hoofdstukken.

DIS: Ja, 't begin en 't einde. Is dat niet genoeg?

PASTOOR: En er staan ook heel veel dt-fouten in.

DIS: Dat horen de mensen toch niet.

PASTOOR: Ik denk wel dat 't gaat aanslagen bij de mensen.

DIS: En uw gedacht, Bon?

BON: Niet slecht, maar daar staan wel een paar dingen in die ik niet goed begrijp.

DIS: Geef eens een voorbeeldje!

BON: Hier schrijft ge de tekst van Zeva. En achter Adam zet ge 'nihoul'!

DIS: Dat had gij toch gevraagd.

BON: (verbetert) 'nihil' had ik gezegd en gene 'nihoul'! 'Nihoul' is wel iets anders hé.

PASTOOR: Ik vind ook dat er nogal veel vermenigvuldigd wordt tussen Adam en Zeva.

DIS: God zei toch: "Ga en vermenigvuldig!"

PASTOOR: Ja, maar niet in 't openbaar en niet op elke moment van den dag.

DIS: Adam en Eva moesten toch gene schrik hebben dat er toevallig iemand passeerde, want er was niemand.

EDGAR: Daar heeft den Dis ook ge-ge-gelijk in.

PASTOOR: Laat Adam en Zeva toch maar eerst achter de struiken kruipen om dat te doen.

DIS: Maar dan zien wij niks. En 't oog moet toch ook iets hebben, hé meneer pastoor.

PASTOOR: Ik wou een stuk uit den bijbel tonen, maar ook niet alles.

BON: We kunnen Adam en Zeva toch ook niet tonen als ze aan 't kaarten zijn.

EDGAR: Oh nee, ze kende nog maar één spe-spe-spelleke en dat was kla-kla-kla..., ba-ba-ba-..., rie-rie-rie-... (geraakt in moeilijkheden, herpakt zich snel) ...wippen!

BON: Over drie dagen gaan we filmen..., dan heeft iedereen nog de kans om zich goed voor te bereiden op zijne rol.

PASTOOR: Ik heb ook met het bestuur van de kerkfabriek gesproken en we hebben besloten dat wij "de botvink" een voorschot gaan geven voor het maken van de film. En de parochiezaal moogt ge gratis gebruiken.

DIS: Dat noem ik nu eens sponsoring.

PASTOOR: Maar Rachel gaat geld kosten hé. Ze moet regisseren en we mogen hare filmcamera gebruiken.

BON: Als dan de Pritt nog met wat sponsoring over de brug komt, dan kunnen we starten.

PASTOOR: Pritt komt seffens ook want die zat daarnet in 't café.

BON: Die moet niet in 't café zitten. Die moet HIER zijn!

PASTOOR: Pas toch maar op met mensen zoals Pritt! Ik betrouw die voor niks.

DIS: Bij de volgende bestuursverkiezing zullen we den Bon eens als onze voorzitter

verkiezen!

BON: Meneer pastoor, kunt gij de data van de voorstellingen van onze film niet afroepen op uwe preekstoel?

PASTOOR: Nee, dat gaat te ver. Dat zijn dingen die we gescheiden moeten houden. Mijne preek mag ook gene reclamespot worden hé.

DIS: Is daar veel verschil tussen met wat ge nu doet? Gij maakt toch ook reclame voor uwe winkel.

PASTOOR: Ja, ik ken dat. Volgende week komt de plaatselijke voetbalploeg af en binnen veertien dagen maak ik reclame voor Danone en Citroën.

(Bon heeft ondertussen een sigaret gerold en steekt die op)

DIS: (tot Bon, ad sigaret) Wat doet gij nu...?

BON: Een sigaret rollen. Waarom?

EDGAR: Gij waart toch ge-ge-gestopt met ro-ro-roken?

BON: Och, zolang ons Magda dat niet ziet, kraait daar genen haan over.

PASTOOR: We zullen maar denken dat die laatste sigaret er eentje is om 't af te leren.

BON: Dat ligt aan onze film. Ik sta onder zware stress.

DIS: (droomt reeds weg) En als dat nu eens lukt en de mensen gaan massaal naar onze film kijken? Overal bomvolle zalen, overal aanschuiven, tien rijen dik, overal uitverkocht. 't Geld zal met kruiwagens binnenstromen.

EDGAR: 'k Geloof dat den Dis ha-ha-hardop droomt.

PASTOOR: Als ge zo'n succes hebt dan heb ik wel graag dat ge dat geld van de kerkfabriek later teruggeeft. Beschouw 't maar als een participatie.

EDGAR: Par-par-parciti... (geraakt er niet uit)

BON: Laat maar zitten, Edgar. 't Is al eender hoe dat 't noemt. Als 't maar geld opbrengt.

DIS: (gaat onder volgende vurige repliek op een stoel staan) Mannen, en dan begint het pas echt hé. Ik moet niet verzinnen, ik zeg direct mijn werk op en ik word kunstenaar. Filmkunstenaar. Samen met den Bon. En we maken films aan de lopende band. We zullen zakkenvol post krijgen van onze vurigste fans. Overal waar wij komen zullen we aangeklampt worden. Ze zullen de kleren van ons lijf scheuren! Wij worden wereldberoemd. Men zal ons uitnodigen in panels, in jury's, op modeshows, winkels openen...

EDGAR: Dis, als ik u niet moest ke-ke-kennen zou ik denken dat ge voor pa-pa-pastoor aan 't leren waart.

(Magda en Nadine dagen op langs de zaal. Bon merkt hen niet en sleurt rustig aan z'n sigaret)

BON: (met handgeklap tot Dis) Bravo, bravo! Da's de schoonste preek die ik in jaren gehoord heb. Meneer pastoor, zelfs gij kunt daar nog een punt aan zuigen!

EDGAR: (als hij de vrouwen merkt) Bo-Bo-Bon, Ma-Mama-Ma-Magda...!

BON: Wat is er met ons Magda?

EDGAR: Ze is daar...!

BON: (merkt Magda, schrikt) Miljaar...! (stopt z'n sigaret vlug weg in de zak van z'n

vest)

MAGDA: (gaat verbolgen vóór Bon staan) Waarom Mag Odille wel meedoen en wij niet?

NADINE: (tot Dis) Wij worden altijd buitenspel gezet. En kom van die stoel, windkliever! (trekt Dis van de stoel)

(Ondertussen geraakt de zak van Bon oververhit wegens de brandende sigaret. Er komt meer en meer rook uit de zak van Bon)

NADINE: Daar komt hier precies mist op!

MAGDA: En ik ruik iets verbrand!

DIS: (in alle staten) Watte...? Brand...? Waar...?

PASTOOR: Daar se, bij den Bon!

EDGAR: Hu-hu-hulp...! Hu-hu-hulp...!

DIS: (grijpt naar z'n GSM) Ik zal de pompiers bellen!

EDGAR: Moet ge eerst de pr-pr-pries van uwen te-te-telefoon niet insteken, Dis?

DIS: Ziet ge niet dat dit ne GSM is?

EDGAR: Ne GGGG-SM...?

PASTOOR: Da's nen draagbare telefoon. Die gaat zonder elentric.

BON: Laat maar, Dis! 't Is al in orde. (trekt z'n vest uit en gaat ermee af naar kleedkamer)

MAGDA: Hoe kan die zijn vest zomaar ineens in brand vliegen?

NADINE: Dat vraag ik me ook af.

DIS: Misschien met de warmte van die lichten hier.

EDGAR: Als den Bon A-A-Adam gaat spelen, a-a-amaai dan...!

NADINE: Waarom?

EDGAR: Die staat nu al zo heet als een sto-sto-stoofbuis!

PASTOOR: Edgar, let op uw woorden!

EDGAR: Ik kan er ook niet aa-aa-aandoen dat mijn woo-woo-woorden er niet fa-fafa-fatsoenlijk uitkomen, meneer pastoor.

PASTOOR: 't Gaat er niet om "hoe" dat ge 't zegt. 't Gaat er om "wat" dat ge zegt! En dat trekt op niks...!

EDGAR: A-a-allé nu...!

NADINE: Ik zal de taart eens aansnijden. Iemand een stukske?

EDGAR: Jajajajaja...! Ik wi-wi-wil er wel twee.

PASTOOR: Edgar...?

EDGAR: Ja, meneer pa-papa-pastoor.

PASTOOR: Zwijg eens efkes, alstublieft! Ik krijg zenuwen van u!

EDGAR: Dan zal ik vanaf nu efkes zwij-zwij-zwijgen hé.

(Bon komt weer op, zonder jas)

MAGDA: Ik wil ook wel een stukske taart.

BON: Neenee, ons Magda wilt geen stukske taart.

MAGDA: Waarom niet?

BON: Gij zijt op dieet.

MAGDA: En dan?

BON: Dan moet ik dat morgen weer uitzweten tijdens 't middageten. Eén blaadje

sla, één wortelke en ne geperste citroen.
 EDGAR: Wortelen zijn nochtans heel goed om te leren f-f-fluiten.
 NADINE: Leert gij eerst maar fatsoenlijk klappen voor dat ge wilt leren fluiten!
 MAGDA: Allé Bon, wat maakt nu één stukske taart?
 BON: Ik geen sigaret, gij geen taart!
 EDGAR: Jamaar jamaar, gij waart just toch aan 't ro-ro...
 BON: (onderbreekt) Edgar, houdt uwen teut of ik steek seffens nen tafelpoot in uwe mond...!
 EDGAR: A-a-amaai...! Als die dwars komt zi-zi-zitten, dan ga ik ook f-f-fluiten!

(Men eet van de taart, behalve Magda en Bon)

DIS: Nu nog ne goeie trappist achterna en we kunnen er weer nen tijd tegen.
 BON: (tot Magda) Kunt gij iets gaan halen om te drinken voor de leden van "de botvink"?
 MAGDA: Kunt gij dat zelf niet? Gij staat hier nu toch met uw vingers te draaien.
 BON: Mag ne filmacteur wel werken? Moet die zich niet langzaam gaan voorbereiden op zijne volgende film?
 MAGDA: Als ge zo gaat beginnen, dan moet ge hier niks meer doen!
 BON: Okee, dat is dan afgesproken.
 MAGDA: Saluut gij...!
 BON: Ik stel voor dat ons Magda en Nadine de kleedkamer gaan opruimen tegen dat we gaan filmen.
 DIS: Met of tegen hun goesting.
 NADINE: (neemt Dis bij de kraag) Gij moet mij niet commanderen, hé ventje! Dat doen ze op mijn werk al en dat is meer dan genoeg!
 DIS: We moeten toch samenwerken als we iets willen bereiken, hé Nadine.
 NADINE: Ja, samenwerken. Maar wij mogen het vuil werk opknappen en gij gaat met de pluimen lopen!
 DIS: Dat heb ik niet gezegd.
 NADINE: Nee, maar ge hebt 't wel gedacht!
 MAGDA: Wij willen dat wel doen, maar dan moet onze naam wel op de generiek komen.
 DIS: Daar kunnen we wel voor zorgen.

(Magda en Nadine af naar kleedkamer)

PASTOOR: Precies dat uw relatie ook begint mank te lopen, Dis?
 DIS: Dat is de midlife-crisis.
 PASTOOR: Ik hoop dat ge daaraan kunt weerstaan.
 DIS: Jaja, daar heb ik geen problemen mee. (stil tot Bon) Hij moest 't eens weten...!
 PASTOOR: Hoe zit 't nu met de film? Is voor de rest alles in orde?
 DIS: Oh nee. 't Biezonderste moet nog komen!
 BON: Wat dan?
 DIS: De rolverdeling.
 BON: Just. Wie speelt wat? Heeft er iemand een voorkeur?
 DIS: Jamaar, zeg ook eens iets, hé Edgar!
 EDGAR: Jamaar jamaar, ik moest zwij-zwij-zwijgen van den Bon.

BON: Nu moogt ge terug klappen.

PASTOOR: Waaruit kunnen we kiezen?

DIS: We zullen beginnen bij 't begin. Wie speelt Adam?

BON: Ikke natuurlijk.

DIS: Dat is nog niet zo natuurlijk, als ge 't mij vraagt.

BON: Waarom niet?

DIS: En ikke dan...?

PASTOOR: Adam moet ne goeie acteur zijn, hé mannekes. Wie van u twee is den beste acteur?

DIS: Ik heb vroeger nog toneel gespeeld.

BON: Ja, 30 jaar geleden op school, waar dat ge een schaap in ne kerststal moest spelen. En toen dat ge moest blèten waart ge uwen tekst kwijt!

DIS: Ja, omdat mijne schapepels afgevallen was.

BON: Dat is genen uitleg. Ge moet er hoe dan ook staan als 't uwen toer is.

DIS: Wat kunt gij meer dan ik?

BON: Ik kan goed voordragen. Dat weet gij toch ook. Mijn stem heeft iets naar 't schijnt.

EDGAR: Laat dan eens iets ho-ho-horen, hé Bon!

BON: Ge gaat verschieten hé. Ik kan zelfs de paus van Rome imiteren.

DIS: Gij kunt zeggen wat ge wilt. Ge moet 't laten zien!

BON: (gaat op een stoel staan en begint aan een grote rede, buigt naar de aanwezigen en draagt voor) Urbi en Orbi..., liepen door een groot bos. Het scheen dat Urbi wou gaan pruimen plukken, pruimen als eieren zo groot...

PASTOOR: (haalt Bon van de stoel) 't Is al goed, 't is al goed. Ge moet de paus van Rome er niet bijsleuren. Die mens heeft 't al moeilijk genoeg.

BON: Dat waren geen prullen hé.

EDGAR: Nee begot, dat waren geen pru-pru-prullen! Waar hebt gij dat ge-geleerd, Bon?

BON: Onbekend talent hé.

DIS: (legt er zich bij neer) Okee, dan zal den Bon de rol van Adam spelen.

BON: En Odille speelt Zeva. En we zijn vertrokken. Dat is toch allemaal niet zo moeilijk.

PASTOOR: De juiste mens op de juiste plaats.

EDGAR: Wat moet ons Odille a-a-allemaal doen?

BON: Wat deed Eva zoal in hare tijd?

EDGAR: Ons Odille moet toch niet in hare blo-blo-blote gaan staan?

BON: (met lachje) Neenee, liggen is ook goed.

EDGAR: Jammaar jammaar...

BON: Toen waren er nog geen pardesus, hé Edgar! Ze hadden niks om aan te trekken.

EDGAR: Ik vind het allemaal maar ni-ni-niks! En 't zal uiteindelijk a-a-allemaal veel geld gaan ko-ko-kosten.

DIS: (beetje ernstiger) Als den Edgar niet in ons werk gelooft, dan zal den Edgar ne rol navenant krijgen. Zo simpel is dat.

PASTOOR: Geen discriminatie hé!

EDGAR: Wat sch-sch-schiet er nog over?

BON: We hebben nog nen boom nodig.

DIS: (vervolgt) Nen appelboom hé!

EDGAR: Is ne prrr-prrr-pruimenboom ook niet goed?

PASTOOR: (windt zich een beetje op) Beet Adam in nen appel of in een pruim...?

EDGAR: Wa-wa-waart gij daarbij?

PASTOOR: Nee.

EDGAR: Hoe we-we-weet gij dat dan?

PASTOOR: (tot Bon) Ik vraag me eigenlijk wel af waarom er gene God meespeelt!

BON: Waarvoor is dat nodig?

PASTOOR: Zonder God gebeurt er toch niks. 't Is trouwens de bedoeling dat ge 't verschil tussen goed en kwaad laat zien.

DIS: Waar komt gij nu mee af? Ik dacht dat Adam en Zeva genoeg was.

BON: Allé, we zullen dat voorstel nog eens op tafel gooien.

(Edgar begint de tafel af te ruimen)

PASTOOR: (tot Edgar) Wat gaat gij doen?

EDGAR: De tafel a-a-afruimen.

PASTOOR: Waarom?

EDGAR: Den Bon gaat iets op ta-ta-tafel gooien, zegt 'm.

PASTOOR: Edgar, gij se stom konijn, dat ge zijt!

EDGAR: Ik zou maar o-o-oppassen, want ik zit hier in 't be-be-bestuur hé!

BON: (iets luider tot allen) Zijn er liefhebbers voor de rol van God?

(onderlinge oogcontacten)

BON: Niet allemaal tegelijk hé!

(nog geen antwoord)

BON: Gij ook niet, Edgar?

EDGAR: Nee.

BON: Waarom niet?

EDGAR: Dan moet ik mijnen ba-ba-baard en mijn snor nog laten sta-sta-staan! En dat heeft ons Odille niet ge-ge-gere!

PASTOOR: Goed, dan wil ik dat wel doen.

DIS: Tenslotte is meneer pastoor ook steunend lid van "de botvink", hé mannen.

EDGAR: Jamaar jamaar, ka-ka-kan 'm dat wel?

PASTOOR: Allé Edgar, ik doe niks anders. Die rol is op mijn lijf geschreven. En 't zou voor mij een hele eer zijn.

BON: Maar gij hebt ook nooit toneel gespeeld hé.

DIS: Oh nee...? Dat doet 'm elke zondag al op zijne preekstoel.

PASTOOR: Zwijg maar of ik zal hier seffens eens een staaltje laten zien hoe de echte God is.

EDGAR: Ge-ge-gene preek, hé meneer pa-pa-pastoor!

PASTOOR: (draagt godsvruchtig voor) Beminde parochianen...

BON: Dat horen we alle zondagen al in de hoogmis.

PASTOOR: Bon, zwijg nu eens efkes! (herhaalt) Beminde parochianen...

EDGAR: (vervolgt op rijm) ...Kie-kie-kiekens zijn geen hanen! (krijgt een duw tegen z'n arm van een gepikeerde pastoor) Hé-hé-héla...! Pa-pa-pas op voor mijne

- te-te-tenniselleboog hé...! (stoot toevallig tegen de GSM van Dis die op tafel ligt)
- DIS: Kan iedereen eens oppassen voor mijne GSM? Als ik word opgeroepen dan hoor ik 't nog niet eens!
- BON: En welke rol speelt jij, Dis?
- EDGAR: Den Dis speelt keu-keu-keukenrol, haha!
- DIS: Nen telefonist hebt ge niet nodig zeker?
- BON: Zijt gij bezeten van die GSM, of wat is dat...?
- DIS: Kan ik gene pompier spelen?
- PASTOOR: In 't aardsparadijs waren er geen pompiers.
- DIS: Toen brandde 't toch ook.
- BON: Ze wisten niet eens wat ne pompier was.
- DIS: Hoe blusten die dan?
- PASTOOR: Daar was niks te blussen. Alleen de liefde tussen Adam en Zeva. Die was heel kort...
- EDGAR: (vervolgt) ...maar he-he-hevig!
- DIS: Ik wil Adam zijn ofwel pompier. Iets anders wil ik niet.
- PASTOOR: Daar kunnen toch geen twee Adammen meespelen, hé Dis.
- DIS: Waarom niet? Misschien zijn schoonbroer of zo...!
- PASTOOR: Adam had geen broers of zusters. Dat was den allereerste mens op de aarde. Verstaat ge dat nu niet? Vóór de schepping was er niks, niks, niks...!
- EDGAR: A-a-amaai...!
- DIS: En als we nu van Adam eens nen tweeling maken?
- BON: Ja, en om beurt met Zeva in de kuip duiken zeker? Saluut gij.
- DIS: Waarom niet? We lossen elkander gewoon af.
- EDGAR: Den Bon krijgt Zeva als de zon schijnt en den Dis als re-re-rrr... (herpakt zich) ...als 't sneeuwt!
- BON: Den Dis wilt er al direct een orgie van maken.
- PASTOOR: Geen vies filmke hé...!
- DIS: Waarom denkt ge dat er in deze moderne tijd zoveel wordt vreemd gegaan? Dat hebben ze te danken aan Adam. Die heeft dat toen al in gang gestoken!
- PASTOOR: Staat dat ook in uwe catechismus?
- DIS: Nee, dat heb ik zelf uitgevonden.
- PASTOOR: Okee, den Dis zal dan maar niet meespelen.
- DIS: Daar geef ik niks om.
- BON: (beslist luid) Den Dis, als schatbewaarder van "de botvink", MOET meespelen!
- DIS: Wat schiet er nog over?
- BON: Den duivel! Gene gemakkelijke rol hé.
- DIS: (teleurgesteld) Als dat alles is, okee dan maar hé. Bij de pompiers sta ik ook altijd vanachter in plaats van in de vuurlinie. Thuis moet ik ook zwijgen voor ons Nadine. En hier zal ik ook den overschot maar pakken zeker.

(Vera is ondertussen toegekomen)

- PASTOOR: (tot Vera) Wat komt gij doen?
- VERA: Ik kom de sleutel van de kerk vragen.
- PASTOOR: Waarom?

VERA: Om daar te gaan kuisen, tiens. Gij had me toch gevraagd om de sacristie op te ruimen.

BON: Ge komt te laat.

VERA: Waarvoor?

BON: De rollen zijn just verdeeld.

VERA: Dat was weer wel te denken!

EDGAR: Misschien kan Vera den bl-bl-bliksem en den do-do-donder spelen.

VERA: Wat speelt gij?

EDGAR: Ik ben den a-a-appelboom.

VERA: Dan zal ik den bliksem eens op u laten schieten!

EDGAR: Dat is niet erg, ik heb mijne bli-bli-bliksemafleider bij.

VERA: (tot Bon) Wie speelt er welke rol?

BON: Ik ben Adam.

VERA: Ik had me gene betere kunnen indenken.

BON: En Odille wordt Zeva.

VERA: (tot Edgar) Hou uw Odille maar in de gaten, hé Edgar!

EDGAR: Waarom? Ze is al te-te-terug naar huis.

BON: Den Dis is den duivel en God wordt gespeeld door de pastoor.

VERA: Waarom mag ik Zeva niet spelen? Ik heb toch meer cachèt dan Odille.

DIS: Uw appartementen zijn te klein.

BON: Ja, de kijker zou u kunnen verwarren met Adam.

VERA: Amaai merci...! Waarom valt een kuisvrouw altijd buiten de prijzen?

BON: Voetvolk moet er ook zijn.

PASTOOR: Zèg Bon, vergeet niet dat er ook dinosaurussen en andere voorhistorische dieren in het decor moeten zitten hé.

BON: Hoe...?

PASTOOR: Dat was toch zo in den tijd.

DIS: En daar komt ge nu mee af...?

PASTOOR: Daar moeten de filmmakers aan denken voor dat ze beginnen.

EDGAR: We zijn nog niet be-be-bezig hé.

DIS: (ironisch) Nee, we hebben nog drie dagen tijd om een koppel dinosaurussen te vangen.

BON: Waar moeten wij die monsters gaan halen?

VERA: Daar zal ik wel voor zorgen.

DIS: Kunnen we daar op rekenen?

VERA: Natuurlijk. Maar dan moet mijne naam wel op de generiek komen hé.

DIS: Gij ook al...? Binnenkort hebben we meer generiek dan film!

BON: (wordt lichtjes nerveus) En waar blijft voorzitter Pritt nu toch?

VERA: Die zit in 't café bij Annelies. En ze waren erg intiem, moet ik zeggen.

BON: Hoe bedoelt ge...?

VERA: Pas maar op dat die twee geen Adam en Zeva gaan spelen achter uwe rug...!

BON: Zou die vrouwenzot mijn dochter eens niet gerust laten!

VERA: Ga hem dat zelf maar zeggen.

PASTOOR: Ge moet ook niet altijd 't ergste denken, hé Bon.

BON: Oh nee? Wedden dat 'm aan ons Annelies zit te prutsen?

DIS: (steekt z'n hand uit) Kom, voor een fles wijn.

BON: (slaat in) Ik zal die Pritt eens uit de café gaan halen en hem z'n zaligheid

geven. Of denkt die nu dat alles publiek domein is! (vierklauwens af langs de zaal)

VERA: Den Bon schiet toch voor 't minste uit z'n krammen hé.

EDGAR: Hou zoudt ge zelf zijn als ze aan uw do-do-dochter zitten te pr-pr-prrrr.... (herpakt zich) ...modderen?

DIS: Ik vraag me af hoe ik mij moet gedragen als duivel.

EDGAR: Met ho-ho-horens en ne sta-sta-staart, hé Dis.

PASTOOR: Den duivel moet in de eerste plaats "slecht" zijn. Héél slecht!

VERA: Daar zal den Dis geen problemen mee hebben.

DIS: Spijtig dat we geen heks nodig hebben.

PASTOOR: Waarom?

DIS: (met blik naar Vera) Dan kon Vera ook meespelen!

VERA: (op haar teen getrapt) Wil ik u eens een safflèt rond uw oren geven?

EDGAR: A-a-amaai...!

DIS: Pas maar op of ik kom deze nacht spoken rond uw bed!

PASTOOR: En god moet "goed" zijn hé.

DIS: Eigenlijk had ik liever God gespeeld.

PASTOOR: Nee hé, Dat is te laat. De rollen zijn verdeeld.

DIS: (plechtig) God had de mens geschapen en zag hoe hij leefde met zijne naaste. Toen dacht hij bij zichzelf: "Ik had beter in mijn broek gescheten!"

PASTOOR: Ge moogt de naam van mijne baas niet door 't slijk halen hé!

DIS: Ik wou maar laten zien dat ik evengoed als gij de rol van God kan spelen.

VERA: Ge zijt anders al goed aan 't feesten hier. (wil een stuk taart nemen)

EDGAR: (klopt op haar vingers) A-a-afblijven!

VERA: Waarom?

EDGAR: Dat is alleen voor le-le-leden van "de bo-bo-bo... (herpakt zich) ...vogelbond.

DIS: (tot Edgar) Kunt gij thuis ook al wat repeteren tegen dat we gaan filmen?

EDGAR: Hoe moet ik dat doe-doe-doen?

DIS: Wat doet ne boom zoal?

EDGAR: Ni-ni-niks. A-a-alleen rechtsta-sta-staan..., als 'm niet omvalt.

DIS: Voilà.

(Magda en Nadine op vanuit kleedkamer. Magda heeft de vest van Bon bij)

NADINE: (tot Dis) Kunt gij die kleedkamer niet proper houden?

MAGDA: 't Is daar just een stort!

DIS: Dat is de schuld van de plaatselijke toneelvereniging. Die smeerlappen laten hunne rommel overal maar liggen.

MAGDA: (toont vest van Bon) En van wie is dit...?

DIS: Van den Bon zeker. Waarom?

MAGDA: (haalt pakje tabak uit de vest) En dit ook dan...?

DIS: (staat even met de mond vol) Euh..., dat zullen de attributen zijn voor onze film.

VERA: Adam rookte toch niet. Die wist nog niet eens wat tabak was.

MAGDA: Waar zit onze Bon?

EDGAR: In z'n vel als 'm niet ge-ge-gestroopt is!

(Bon komt binnen langs de zaal. Hij duwt Pritt en Annelies brutaal voor zich uit. Annelies eet ondertussen uit een zakje chips. Er is duidelijk heibel)

BON: Dat is de laatste keer hé...! Begrepen...!

PRITT: Maar Bon, ik wou...

BON: (onderbreekt) En hoe ik over u denk, dat weet ge al!

ANNELIES: Maar Pa, wij...

BON: (onderbreekt opnieuw) En van u ook! Hou uwe mond!

NADINE: (ad Bon) 't Zit er weer tegen!

MAGDA: (tot Bon) Wat is er nu weer? Gij moet eens wat minder lawaai maken. Ze horen u roepen tot aan den overkant van 't straat.

BON: Hier se...! Ik heb hen allebei getrappeerd!

MAGDA: Waarmee...?

BON: Ze waren elkander aan 't kussen!

EDGAR: A-a-amaai...!

PASTOOR: Kussen...? Annelieske, zie toch wat ge doet, m'n kind! Die Pritt is veel te oud voor u!

ANNELIES: Zijt gij er nog ene van den ouwe stempel?

EDGAR: Jaja, de pa-pa-pastoor is God.

BON: En ik wil in geen geval ne plattekaasboer als schoonzoon. Verstaan...! (tot Dis) En gij zijt mij een fles wijn schuldig!

DIS: Okee, tegen volgende vergadering heb ik die bij.

NADINE: (tot Dis) Zijt ge weer aan 't wedden geweest, pompier?

DIS: 't Was maar voor een fleske wijn.

NADINE: Ge gaat uw broek nog eens verspelen.

DIS: Mijn broek...? Die heb ik binnenkort niet meer nodig.

NADINE: Waarom niet?

DIS: Ik word duivel en nen duivel heeft geen broek aan.

EDGAR: Wa-wa-waarom niet?

DIS: Ah nee, anders weet 'm genen blijf met zijne staart!

NADINE: Gij duivel...? In dat filmke?

DIS: Ja.

NADINE: Maar dan slaapt gij niet meer bij mij!

DIS: Daar was niemand anders voor die rol.

PRITT: Als ge problemen hebt met de rollen dan zal ik met Annelieske wel Adam en Zeva spelen.

BON: Dan had ge vroeger moeten komen, want de rollen zijn al verdeeld. En uwe rolleke is hier bijna uitgespeeld!

PRITT: Och mensen, alleen de liefde telt in 't leven, en voor de rest profiteren.

PASTOOR: Uw liefde is die van de vleselijke liefde en dat is heiligschennis! (tot Bon) Hadden we niet beter de rol van duivel aan Pritt gegeven? Hij had zijne rol nog niet eens moeten spelen. 't Is zó al nen duivel!

PRITT: Is dat omdat gij zone heilige zijt misschien? Trouwens, wat komt gij u hier mengen in ons vereniging?

PASTOOR: Ik ben steunend lid.

PRITT: Steunend lid? Om volk naar uwe winkel te lokken, ja.

PASTOOR: Waarvoor dient een parochiezaal anders? Maar gij zijt ne zedeloze vrouwenzot?

PRITT: Ik wil dat ge uw woorden terugneemt!

PASTOOR: Ik neem niks terug!

(De scheldpartij tussen Pritt en pastoor begint)

PRITT: Zuurpruim...!

PASTOOR: Wilde brats...!

PRITT: Driftkikker...!

PASTOOR: Schorem...!

PRITT: Don Camillo...!

PASTOOR: Socialist...!

EDGAR: Als ze beginnen te ve-ve-vechten dan ben ik de pi-pi-pist in hé!

NADINE: Toch gene schrik?

EDGAR: Nee, ik ga eens kijken hoe 't met ons Be-Be-Berta gesteld is.

VERA: Wacht, ik ga mee. (ad Pritt en pastoor) Hier is ook geen vreugde te rapen.

PASTOOR: Vergeet de sleutel niet! (geeft haar een sleutel)

VERA: Och ja, daar kwam ik voor.

(Vera en Edgar af langs de zaal)

PRITT: Dan zal ik ook maar eens gaan zien. Wanneer begint ge te filmen, Bon?

PASTOOR: Over drie dagen.

PRITT: Okee, ik zal er zijn. Saluut. (af langs de zaal)

BON: (tot Annelies) En wat scheelt er met u?

ANNELIES: Niks. Waarom vraagt gij dat zo dikwijls?

BON: Omdat ge mijnen hele snoeptoog leeg eet!

DIS: Als dat kind nu honger heeft moet dat toch eten.

NADINE: Ik begrijp niet dat gij niet meer geeft om uw dochter.

DIS: En dan hebt ge er nog maar één.

BON: Ze moet gehoorzamen!

NADINE: Dat doet ze toch. Laat dat kind gerust. 't Is nog zo'n brave.

BON: Oh ja? Wat is dit dan? (haalt een pakje condomen uit z'n zak) Dat is ook braaf zeker...?

PASTOOR: (keurt het pakje) Wat is dat voor iets...?

BON: Al zeker geen pakske tuttefrut!

DIS: Een pakske condomen...? Oeioei...! (ad Annelies) Is 't al zo ver?

BON: (tot Annelies) Waarvoor hebt gij dat nodig?

ANNELIES: (cynisch) Waarvoor zouden zo'n dingen in deze tijd dienen?

BON: Al zeker niet om over uw vork te schuiven als ge gaat eten...!

ANNELIES: Dat weet ik ook wel.

PASTOOR: Annelies, ik wil me niet bemoeien, maar...

ANNELIES: (onderbreekt) Ik weet al wat ge gaat zeggen. Gij vindt dat doodzonde.

PASTOOR: En ge weet 't nog ook?

ANNELIES: Bij u is alles doodzonde.

PASTOOR: Waarom doet gij dan zoiets?

ANNELIES: Is dat hier een openbare biecht of wat? Ik ben oud en slim genoeg om te weten wat ik zelf wil!

PASTOOR: (zoekt z'n gelijk bij de rest) Kunt ge daar nu iets aan vragen?

DIS: Dat zoiets plezant is dat kunt ge toch niet ontkennen, hé meneer pastoor?

PASTOOR: Daar kan ik niet over meespreken.

DIS: Ikke wel.

NADINE: Dat zou ik dat maar eens ne keer meer laten zien!

(Dis klapt dicht)

PASTOOR: We hebben allemaal van God een proper ziel gekregen. En het is onze plicht om die proper te houden. En zeker op de leeftijd van Annelieske.

ANNELIES: (tot pastoor, blaast ondertussen ongemerkt het lege zakje chips op)
Dat is ook 't enige wat gij kunt zeggen op uwe preekstoel. (slaat het zakje plat, begint aan een nieuw zakje chips)

MAGDA: Annelies, klap zo niet tegen meneer pastoor!

DIS: Genoeg gezeverd nu. Terug naar onze film. Wie gaat er voor de kleren van de acteurs zorgen?

ANNELIES: Adam en Zeva hadden toch niet veel om 't lijf!

DIS: Goed, dan wordt Annelies onze kleedster.

BON: Ons Annelies heeft daar geen tijd voor.

ANNELIES: Dan zal ik wel tijd maken.

NADINE: 't Wordt eens tijd dat ge dat kind gaat betrekken bij uwe film.

MAGDA: Jonge mensen hebben soms jonge ideeën.

BON: Dus, ons Annelies wordt kleedster...

ANNELIES: (vervolgt) En schminkster.

BON: Wie moet er geschminkt worden?

ANNELIES: Iedereen toch zeker.

BON: Wij zijn toch zoals we zijn.

NADINE: Uwe voorgevel moet wat bijgeplamuurd worden, Bon.

ANNELIES: (staat reeds gereed om het podium te verlaten) Is er verder nog iets...?

BON: Ja.

ANNELIES: Wat dan?

BON: Ge snoept te veel!

ANNELIES: Als ge me nog voor iets nodig hebt dan roept ge maar. Daar wachten klanten in 't café. (af langs de zaal)

DIS: Ze krijgt just de kuren van de vader.

BON: Wat wilt gij daarmee zeggen?

DIS: Ja Bon, tegen uw woord is ook geen kruit opgewassen.

PASTOOR: Iedereen moet maar zorgen dat 'm zijnen tekst kent tegen dat we gaan filmen.

BON: Alles toch niet in ene keer zeker?

DIS: Ge hebt er zelf voor gekozen.

PASTOOR: Misschien kan Nadine onze souffleur zijn.

NADINE: Ne souffleur...? Wat is dat?

DIS: (plagend) Iemand die soufflés maakt.

PASTOOR: Ge moet hen niet plagen, Dis. Misschien hebben we hen nog voor iets anders nodig. (tot Nadine) Ne souffleur dat is iemand die achter de deur het spel volgt en de tekst voorzegt als het nodig is.

BON: Hebben we nog iets voor ons Magda?

DIS: Magda laten we voor de bevoorrading van de acteurs zorgen.

MAGDA: En wie maakt het decor?

NADINE: Ja, wie gaat er behangen?

MAGDA: De vrouwen toch weer niet zeker?

BON: In het aardsparadijs wist men nog niet eens wat "behang" was.

MAGDA: Wat plakten die dan tegen de muur?

BON: Niks, want er waren geen muren.

PASTOOR: Het decor moet een nabootsing van de natuur zijn.

MAGDA: Wie gaat er in 't café tappen onder het filmen?

NADINE: Bon moet z'n café maar sluiten.

MAGDA: Dat is broodroof. Wij leven van ons café hé.

BON: We kunnen ne rustdag inlassen vóór het filmen, dan is iedereen goed uitgerust.

DIS: De filmacteurs zijn toch verzekerd?

PASTOOR: Moet dat dan?

BON: Wat zou er kunnen gebeuren op dat klein plaatske hier?

NADINE: Iemand kan zich verslikken in de taart.

DIS: Het decor kan invallen, iemand kan van 't podium donderen, den duivel kan iedereen beheksen, ...

BON: Volgens mij hoeft dat niet.

PASTOOR: Groot gelijk, Bon. Tegen alles kunt ge wel een verzekering afsluiten. Dat maakt onze film alleen maar duurder.

BON: En nu zal ik eens een stukske taart gaan eten. (neemt een stukje taart en plaagt er Magda mee door het onder haar neus te houden) Ook eens bijten Magda? Toch spijtig dat gij aan 't diëten zijt hé. (bijt in de taart, maar z'n gezicht maakt een pijnlijke indruk) Mijnen tand...! (pijnreet) Oooh...! 't Is niet waar...!

PASTOOR: Wat is er?

MAGDA: 't Is zijnen slechte tand maar.

NADINE: Laten trekken.

MAGDA: Hoe deed den echte Adam dat in zijnen tijd?

DIS: Moet ik dat eens voordoen? (tot allen) Hou de patiënt maar eens efkes vast!

(Men grijpt Bon met z'n allen vast)

DIS: Geef me daar eens een trektang, dan zal den duivel die tand daar eens rap uitsleuren...!

(Bon weert zich maar is niet opgewassen tegen deze verenigde krachten)

DERDE BEDRIJF**DRIE DAGEN LATER. AVOND.**

(Het decor is een onafgewerkt aardsparadijs. Rachel stelt de camera op. Annelies keurt de kleren van Pastoor, Dis en Edgar. Pastoor is verkleed als God en draagt een breed gewaad, een grijze pruik en heeft een lange grijze opgeplakte baard. Dis is verkleed als duivel en draagt een zwart-rode cape, heeft twee horens en een staart en hanteert een drietand. Edgar is verkleed als een boom waarop enkele takken bevestigd zijn. Annelies schminkt hen wat bij. Er staat een overvloed aan potjes platte kaas op tafel, een koffie-thermos met kopjes en een fles plat water. Edgar zal tussendoor veel koffie drinken)

ANNELIES: (tot pastoor) Ge moet uw ogen dicht doen als ik u schmink!

PASTOOR: Dan zie ik niks.

ANNELIES: Gij moet niks zien. Ik moet iets zien!

PASTOOR: Niet te veel aansmeren, hé Annelies. Naar 't schijnt krijgt ge daar huiduitslag van.

ANNELIES: Wie heeft u dat wijsgemaakt?

PASTOOR: Dat zeggen ze toch.

ANNELIES: Dan had ik al lang 't schurft moeten hebben, want ik smeer 't er elke morgen ne centimeter dik op.

EDGAR: (bewondert de staart van Dis) 't Is be-be-begot just nen e-e-echte!

DIS: Edgar, als ge nu niet van mijne staart gaat blijven dan zal ik er u seffens ook eens ene geven!

EDGAR: Ge-ge-gere! Ge zult mij nogal ne ga-ga-gang zien gaan.

DIS: Of ik zal eens met mijnen drietand in uw kont steken!

EDGAR: Dat ga-ga-gaat niet!

DIS: Waarom niet?

EDGAR: Ik ben nen in-in-inlandse eik en daar zit ge niet op één-twee-drie do-do-door!

(Pastoor is het schminken duidelijk merkbaar beu)

PASTOOR: 't Is al goed, Annelieske.

ANNELIES: (monstert pastoor z'n figuur) Gij zijt just nen echte God.

PASTOOR: Is 't echt waar? Merci. Oh, ge moest eens weten hoe fier ik ben omdat ik diegene mag spelen wiens woord ik al jaren verkondig.

ANNELIES: (sluit de schminkdoos, tot allen) In orde zo, heren?

EDGAR: Misschien kunt ge bij mij nog wat aa-aa-aansmeren. Als 't moest beginnen re-re-regenen dan sla ik terug wit uit.

DIS: Dan gaat ge maar onder een afdakske staan.

EDGAR: Gij hebt schoon kla-kla-klappen, gij kunt gaan sch-sch-schuilen maar ik sta in weer en wi-wi-wind.

PASTOOR: Als God heb ik bomen geschapen die daar tegen kunnen.

ANNELIES: Als ge me nodig hebt dan zit ik in 't café hé.

DIS: Zit mijne staart nog op z'n plaats, Annelies?

EDGAR: En zi-zi-zitten mijn takken nog op z'n pla-pla-plaats?

ANNELIES: Ge moet u maar niet teveel bewegen.

EDGAR: Jammaar jammaar, als 't nu eens begint te waa-waa-waaïen?

ANNELIES: Dan doet ge de deur maar dicht. Tot straks. (af langs zaal)

EDGAR: Die denkt dat ik daar voor mijn ple-ple-plezier ga staan zeker!

(De heren monsteren elkaar)

PASTOOR: (tot Dis) God moet wel wat luider spreken dan den duivel hé.

DIS: Wie zegt dat?

PASTOOR: God moet de duivel toch domineren.

DIS: Dat ziet ge van hier! Ik ga mij niet laten doen hé. Ik kan zelfs toveren.

PASTOOR: Dat kan ik ook.

DIS: Ik kan van u ne vogel maken als ge wat veel van uwen tak maakt!

PASTOOR: En ik van u een muis!

DIS: Pas maar op of ik zal u allemaal eens meenemen naar de hel! En 't is daar heet hé.

PASTOOR: Dan pak ik u mee naar den hemel.

EDGAR: Ja, dan kunnen we daar nog wat rijst-rijst-rijst... (herpakt zich) ...pudding eten, met een gouden lepelke.

PASTOOR: Nen boom heeft geen eten nodig, alleen drinken. En dat haalt 'm uit de grond.

EDGAR: Op voorwaarde dat 'm er met zijn wortelke aan-aan-aankan.

PASTOOR: Natuurlijk.

EDGAR: En met zo'n klein wor-wor-wortelke als gij mij geschapen hebt..., kan ik 't wel vergeten.

PASTOOR: Die op de eerste rij stonden zijn goed geschapen, die van de laatste rij..., da's iets minder.

EDGAR: Op welke rij sto-st-stond gij, Dis?

DIS: Toen dat ik opdaagde was alles al uitverkocht!

EDGAR: (zoekt zich een plaatsje in het decor) Dus, ik zal hier ergens moe-moe-moeten gaan staan zeker?

PASTOOR: Nen boom moet blijven staan waar dat 'm staat!

RACHEL: (praat met Brussels accent) Is iedereen gereed?

DIS: Nee, Adam en Zeva zijn er nog niet.

RACHEL: Waar zitten die?

DIS: Nog in de kleedkamer.

(Bon komt van kleedkamer in kamerjas, trekt z'n kamerjas uit en toont zich in de vrij gewaagde kleren van Adam)

BON: (tot iedereen) Durf niet lachen hé...!

EDGAR: Als de zo-zo-zon in uw ogen schijnt, dan ko-ko-komt ge maar efkes onder den boom staan, Bon.

BON: Vanaf nu ben ik Adam hé!

PASTOOR: Is dat niet een beetje gewaagd, Bon?

BON: Gewaagd...? Allé meneer pastoor, den echte Adam had enkel een blad voor zijne portemonnee.

EDGAR: (doet een stapje achteruit) Van mijn bla-bla-bladeren blijft ge af hé. Ik ben nog maar just op en ze zijn me al aan 't plu-plu-plukken!

BON: Gene paniek. Als ik alles moet onderstoppen met één blad dan moet ik een rabarberblad pakken in plaats van een blad van nen appelboom.

EDGAR: A-a-amaai...!

DIS: (overhandigt Bon een fles wijn) Alstublieft. Dat is die fles wijn die ik verloren had.

BON: Die zullen we straks wel uitdrinken. (merkt de doosjes platte kaas op tafel) Is de Pritt ook al hier geweest?

DIS: Die pottokes stonden hier al.

PASTOOR: Pritt wil dat zijne platte kaas in beeld komt.

DIS: Dan zal hij toch eerst met sponsorgeld over de brug moeten komen.

PASTOOR: (stelt Rachel voor aan de heren) Mensen, dit is Rachel, onze regisseur en cameraman.

RACHEL: (verbetert) Vrouw.

PASTOOR: Heu?

RACHEL: Cameravrouw!

PASTOOR: Ja, cameravrouw. En denk eraan, de regisseur is den baas hé.

DIS: Zij moet maar zeggen wat we moeten doen.

RACHEL: We zullen starten met 't begin.

EDGAR: (met lachje) Hoe ku-ku-kunt ge nu sta-sta-starten met 't einde?

RACHEL: In film kan alles. We zullen alles chronologisch opnemen, dat is beter voor u. Zo verstaat ge misschien waar dat we blijven.

EDGAR: Die spreekt op de "rrrr". A-a-amaai, ge ver-ver-verstaat haar bijna niet.

DIS: (gespeeld) Al sjans dat we u goed ver-ver-verstaan!

RACHEL: Alleen de personages die bij het verhaal betrokken zijn mogen nu vóór de camera. De rest moet achter de camera gaan staan.

BON: Hoe...? Daar staat gij toch al?

RACHEL: Ik bedoel, die mogen niet door 't beeld lopen. (volgt het script) Eerste sequentie; Adam en Zeva zitten tegen den boom.

PASTOOR: Jamaar, Zeva is er nog niet.

BON: Die maakt zich gereed in de kleedkamer.

DIS: (tot Edgar) En wie let er nu thuis op uw Berta?

EDGAR: Mijn brrr-brrrr-brrroo-... (herpakt zich)mijn zuster.

BON: Heeft ze nog niet gekalfd?

EDGAR: Mijn zuster? Nee. Die is niet eens ge-ge-getrouwd.

BON: Nee, uw Berta!

EDGAR: Dan sto-sto-stond ik hier niet, hé Bon!

RACHEL: Maar Zeva moet hier op de set zijn.

BON: Waar ergens...?

RACHEL: Op de set. Heel 't podium heet vanaf nu "de set".

DIS: Dan zullen we nog maar efkes wachten hé.

PASTOOR: Kent iedereen zijnen tekst?

BON: Natuurlijk. Iedereen heeft thuis gerepeteerd.

EDGAR: Ja, ik heb drie da-da-dagen voor de spiegel gestaan gelijk nen echte bo-bo-boom. En toen ik dat ik 't bijna ko-ko-kon, heb ik me buiten tussen de ca-ca-canada-bomen gezet.

DIS: En viel 't mee?

EDGAR: Ja, tot er ne str-str-straathond tegen mij kwam pi-pipi-pi... (herpakt zich) ...kakken!

BON: Dan kent gij uwe rol heel goed, Edgar. (wendt zich naar Dis) En gij Dis?

DIS: Ik ook. Maar ik zou gere nog wat vuur willen spuwen. Pas op, nen duivel moet ge niet onderschatten hé.

PASTOOR: Nen duivel is toch gene vuurspuwende draak!

DIS: Dat was vroeger zo, maar in deze moderne tijd kon dat wel eens anders zijn, hé meneer pastoor.

EDGAR: (monstert stukje natuur in het decor) Volgens mij trekt het de-de-decor op niks.

BON: We hebben gedaan wat we konden.

RACHEL: We zullen eens beginnen met den boom ergens te placeren. (tot Edgar) Ge gaat hier staan en ge blijft hier staan. Begrepen?

EDGAR: O-o-o-kee. En als er een sto-sto-stormke passeert?

RACHEL: Blijven staan.

EDGAR: Mag ik dan niet wat naar li-li-links en naar rrr-rrr-rrr (herpakt zich) ...voorover buigen?

RACHEL: Maar niet teveel hé! Gij moogt gene aandacht trekken.

EDGAR: Wat mag ik niet tre-tre-trekken?

RACHEL: De aandacht. De mensen moeten naar 't spel kijken.

EDGAR: Welk spe-spe-spel? Mijn spe-spe-spel...?

BON: Nee, dat van mij en Zeva.

EDGAR: Moet ons O-O-Odille dan toch in hare blo-blo-blote lopen?

DIS: Rachel bedoelt met 'het spel', het toneelspel!

PASTOOR: Wij zijn nog iets vergeten.

BON: Wat nu nog?

PASTOOR: Waar zijn Edgar z'n appels?

EDGAR: Thuis in de schu-schu-schu... (herpakt zich) ...stal!

PASTOOR: Die moeten toch aan uw takken hangen. Gij zijt toch nen appelboom.

EDGAR: Dat gaan de me-me-mensen toch niet zien.

RACHEL: Meneer pastoor heeft gelijk. Gij moet appels voortbrengen. Waar gaat Adam en Zeva straks anders in bijten?

EDGAR: Dan pakken ze maar een ba-ba-banaan!

PASTOOR: Ge moet de geschiedenis niet gaan veranderen, hé Edgar!

DIS: Sjans dat ik toch aan alles denk hé. (geeft hen een zak met appels)

RACHEL: We zullen ze aan den boom binden.

(Rachel en pastoor binden een paar groene appels aan Edgar. Bon en Dis bekijken ondertussen de camera)

RACHEL: (tot Bon en Dis) Doe 'm niet kapot hé, want dan betaalt ge 'm!

BON: We zijn maar gewoon aan 't kijken, madam.

RACHEL: Dat zeggen ze allemaal, tot dat 'm kapot ligt.

DIS: (fluistert naar Bon, ad Rachel) 't Is geen plezante hé.

BON: (fluistert terug) In Brussel zit geen enkele plezante.

DIS: Iemand goesting in een dozeke platte kaas?

EDGAR: Ik heb er ene keer van gegeten en ik heb drie dagen op de wee-wee-weewee... (herpakt zich) ...op 't gemak gezeten.

PASTOOR: Ik lust ook gene platte kaas.

BON: Gij hebt misschien liever Brusselse kaas?

(Dis monstert Edgar van dichtbij. Toevallig staat de pastoor op de staart van Dis)

DIS: Zèg meneer pastoor, ge staat wel op mijne staart hé!

PASTOOR: Past gij maar een beetje op met uwen drietand! Ge hebt er al twee keer mee tegen mijn achterwerk gezeten.

DIS: (richt z'n horens op pastoor) Pas maar op of ik zal mijnen eerste aanval eens inzetten!

PASTOOR: Dan zal ik mijne toverstok eens bovenhalen!

DIS: (ad pastoor) Tegen ons zegt 'm van gene vieze praat te verkopen, en hij begint zelf!

PASTOOR: (luid) Dis, als ge zo bezig blijft dan ga ik seffens naar huis hé.

DIS: Gij begint met den ambras!

PASTOOR: Nee gij! Gij plaagt me al vanaf dat ik hier ben.

DIS: Ik ben me aan 't inleven in mijne rol.

PASTOOR: We zullen eens zien wat ge er seffens van terecht brengt.

EDGAR: (tot pastoor) Ha-ha-hangen mijn appels nog niet op z'n plaats?

PASTOOR: Dit is de laatste.

EDGAR: Niet teveel hé anders wordt dat te z-zz-zzwaar!

BON: Wat maakt nu ne kilo appels? En Adam trekt die daar toch direct af als 'm honger krijgt.

(Vera komt toe)

VERA: Amaai, ge zijt allemaal zo schoon.

BON: (denigrerend ad Vera) Den heilige geest is ook al gearriveerd.

VERA: (monstert Bon) Gij komt precies recht uit de kraamkliniek.

BON: (slaat de handen voor z'n kruis) Kijk naar uw eigen!

VERA: (ad kruis van Bon) Zorg maar dat er niet teveel schot in de zaak komt als Zeva hier seffens gaat paraderen, want dan gaan de mensen in de zaal nogal lachen als ge daar met zo'n tent staat.

DIS: Welke mensen?

VERA: Die hier in de zaal zitten. Of hebt ge dat nog niet gezien! (af naar kleedkamer)

(Bon en Dis turen nieuwsgierig in de zaal)

DIS: Ja begot! Zie daar, die komen al kijken naar ons!

BON: Natuurlijk. Die hebben dat allemaal horen zeggen in 't dorp hé.

DIS: Had gij dat gedacht, Bon?

BON: Seffens moeten wij nog handtekeningen gaan uitdelen.

DIS: (wijst in de zaal, gebruikt plaatselijke namen) De zit er ook. En de ook al.

BON: En ginder zit! (tot Dis) We hadden moeten inkom vragen.

DIS: (met smile) Heb ik al gedaan, Bon. Heb ik al gedaan.

BON: Gij denkt nu toch eens aan alles hé. Ne goeie schatbewaarder is z'n gewicht

in goud waard.

DIS: Ik heb 't geld in de kas gestoken.

BON: En waar is de kas?

DIS: Achter den toog in 't café.

BON: En 't sponsorgeld van de kerkfabriek?

DIS: Dat heb ik er ook ingestoken.

(Ondertussen zijn er enkele appels aan Edgar z'n takken gebonden)

BON: Willen we eerst nog eens wat repeteren voor dat we beginnen te filmen?

(Ze merken plots dat Magda in de zaal rondgaat met ijsjes)

MAGDA: Frisco...! Frisco...! Wie wilt er ne lekkere frisco...?

BON: (roept naar Magda) Hela..., wat zijt gij daar aan 't doen?

MAGDA: (vanuit de zaal) Ik verkoop frisco.

BON: Ge moet zoveel lawaai niet maken! Wij horen niet eens wat we zeggen.

MAGDA: Ge hebt toch gere geld in kas hé.

BON: Dat kan ook wat stiller.

MAGDA: Doe 't dan zelf! (tot een vrouwelijke toeschouwer) Zou vent moet ge hebben, dan zijt ge ook zalig. Hij heeft deze nacht gedroomd dat 'm den echte Adam was. Ik heb nogal afgezien. Ik sta vol blauwe plekken. Doet uwe vent dat ook soms, madam? - - - - Oh, die droomt niet. Daar zijt ge ook niks mee.

BON: (opnieuw tot Magda) Hela, gij hebt mij niet goed verstaan zeker?

MAGDA: (vervolgt tot vrouwelijke toeschouwer, ad Bon) Als ge eens gere wilt ruilen met uwe vent dan laat ge maar iets weten, hé madam.

(Magda gaat op het podium en zet haar frisco-bak neer)

MAGDA: Ge mist nog iemand.

BON: Ja Zeva. Ik zal eens gaan zien waar dat ze blijft. (af naar kleedkamer)

MAGDA: (tot Dis, ad drietand) En...? Hebt ge 'r al iets kunnen aansteken?

DIS: Seffens u, als ge me nog uitlacht!

MAGDA: Dan zal ik u eens in mijne frisco-bak steken!

RACHEL: (tot Edgar) En nu gaat gij hier staan en ge bougeert niet!

EDGAR: Moet ik hier la-la-lang blijven staan?

RACHEL: Tot de film gedaan is.

EDGAR: A-a-amaai...! Daartegen heb ik al verse wo-wo-wortel geschoten!

RACHEL: Van wie is die frisco-bak hier?

MAGDA: Van mij.

RACHEL: Die rommel moet aan de kant!

MAGDA: Zèèèg...!

(Magda zet de frisco-bak aan de kant. Pritt komt binnen langs de zaal. Hij is duidelijk dronken en rookt een dikke sigaar)

DIS: (loert onder z'n hand in de zaal) Wie is dat nog...?

PASTOOR: Ziet ge dat niet?

MAGDA: De Pritt. Hij is zo zat als een varken.

(Pritt komt lichtjes zwijmelend in het decor)

PRITT: Kunt ge geloven dat ik zat ben?

MAGDA: (slaat de alcoholwalmen weg) Ja, ik ruik 't.

PRITT: Ik heb wel 16 trappisten gedronken.

DIS: Kunt gij daar tegen?

PRITT: Die 16e is er teveel aan geweest. Maar die zal ik eens rap laten lopen.

(Pritt wil gaan plassen tegen de boom maar merkt niet direct dat het tegen Edgar is)

EDGAR: (doet een stapje opzij) Hé-hé-héla...! Ga dat maar ergens anders la-la-laten lopen!

PRITT: (begrijpt er niks meer van) Tiens...! Die boom kan klappen!

EDGAR: En sla-sla-slagen ook als ge niet oppast!

PRITT: En hoe zit 't hier met Adam en Zeva?

PASTOOR: Goed zeker.

PRITT: Is er al iets gebeurd?

DIS: Nee, ge hebt nog niks gemist.

PRITT: (neemt de staart van Dis op) Zo moest ik er ene hebben...! Potverdekke, daar zou ik kunnen mee rondgaan!

DIS: (berispt) Afblijven...!

PRITT: (wrijft in de pastoor z'n baard) Daar hebt ge lang moeten voor sparen zeker?

PASTOOR: Laat me gerust, dronkelap...!

PRITT: (blaast de rook in zijn gezicht) Ook een sigaar, meneer pastoor? (presenteert pastoor een sigaar)

PASTOOR: (steekt die onmiddellijk weg onder z'n kleed) Voor straks.

PRITT: Och mensen, alleen de liefde telt. En voor de rest... MAGDA: (vervolgt) ...profiteren. Ja, dat kennen we.

PRITT: Just Magda. (merkt nu Rachel en gaat er naartoe) En gij zijt dat madammeke van Brussel zeker? (legt zijn hand op haar schouder)

RACHEL: (duwt z'n hand weg, dan tot pastoor) Welk randgeval is dat?

PASTOOR: De landloper van 't dorp.

PRITT: (minder luid tot Rachel) Zijn ze hier allemaal niet een beetje kierewiet, madam?

RACHEL: Ja, met u erbij!

PRITT: Zie dat aan, den ene verkleedt zich in duivel, den andere in God, daar zijn zelfs knotwilgen bij. (tikt met de vinger tegen z'n slaap) Hier hebben ze 't! Allemaal.

MAGDA: Al sjans dat er ene normale bij is.

PASTOOR: Ge hebt sjans dat den Bon niet hier is.

PRITT: Den Bon...? (maakt een obsceen gebaar) Daar se met de Bon...!

DIS: Wil ik den Bon eens gaan roepen?

MAGDA: Nee, want dan zit 't er goed tegen en dan hebt ge gedaan met filmen.

PRITT: Ik ga nog nen trappist halen in 't café. Nog iemand dorst?

EDGAR: Ikke.

RACHEL: (verwittigt) Als de acteurs beginnen te drinken dan ben ik weg hé!

PASTOOR: Groot gelijk, Rachel.

DIS: Wij hebben allemaal dorst, maar we hebben geen tijd om te drinken.

PRITT: Dan moet ge tijd maken. Gelijk ik. (hikt) Ik ga mijne platte kaas doorspoelen.

(Pritt gaat van het podium, maar struikelt bijna van het trapje)

PRITT: (tot de mensen op het podium) Pas op voor dat trapke hier want dat schuift!

MAGDA: (ad Pritt) Hij moest eens goed op zijne smikkel vallen!

(Pritt af langs zaal. Vera komt van kleedkamer)

PASTOOR: (ad Pritt die door de zaal zwijmelt) Die gaat niet mee op reis naar Lourdes hé! En anders blijf ik thuis!

VERA: Laat mij dan maar meegaan.

DIS: Wat hebben we aan u?

VERA: Ik kan toch de valiezen dragen.

RACHEL: Hoe zit 't? Gaan wij nog beginnen...?

DIS: (tot Vera) En waar blijven onze dinosaurussen?

VERA: Die zal ik eens direct gaan halen.

MAGDA: Waar...?

VERA: In de koffer van mijne auto. (af langs zaal)

DIS: 't Zal weer wat zijn.

RACHEL: Waar zitten Adam en Zeva nu?

DIS: Die zitten nog in de kleedkamer.

PASTOOR: Toch niet samen?

DIS: Dat weet ik niet. Kan dat kwaad?

EDGAR: Den Bo-Bo-Bon bij ons Odille? Dan zal ik eens ga-ga-gaan kijken.

DIS: Nee Edgar, gij moet blijven staan! Seffens vallen uw appels af.

EDGAR: Dan zal ik wel efkes wa-wan-wan-wandelende tak spelen. (af naar kleedkamer)

MAGDA: (tot Rachel) Al sjans dat ze u niet per uur moeten betalen, hé madam.

RACHEL: Wie zegt dat? Denk niet dat ik hier gratis mijne nestel sta af te draaien hé!

(Alle ogen worden op de pastoor gericht)

DIS: Wat hebt gij ons wijsgemaakt?

PASTOOR: Jamaar Rachelleke, we hadden toch afgesproken dat...

RACHEL: (onderbreekt) We hadden ook afgesproken dat we met professionele mensen zouden werken. En wat tref ik hier? Nen boer, ne cafébaas, ne pompier en een boerin.

PASTOOR: Ge moet werken met de middelen die er zijn hé.

RACHEL: 't Is al goed. Maar dan moet 't wel een beetje vooruit gaan hé.

(Edgar komt onder luide heibel met Bon van de kleedkamer)

BON: Ge denkt toch niet dat ik met uw Odille...?
 EDGAR: Ge stond er nochtans heel di-di-dicht bij!
 DIS: Kom Bon, we gaan een glaasje wijn drinken.
 BON: (tot Magda) Gij niet hé!
 MAGDA: Waarom niet?
 BON: Montignackers drinken alleen rode wijn, daarom!

(Magda gepikeerd af naar kleedkamer. Terwijl men een glaasje wijn drinkt komt Vera op met een hondje met een gekleurde jasje aan. De mond van de aanwezigen valt open van verwondering. Vera zet haar hondje op het podium)

VERA: (ad hond) Wat vindt ge ervan?
 BON: Is dat ne dinosaurus? Dat is meer ne gekleurde lookworst!
 VERA: Ik zal 'm seffens eens in uw benen laten bijten!
 DIS: Dan steek ik 'm aan mijnen driepikkel...!
 RACHEL: (met zware zucht) Kan iemand Zeva gaan roepen, please?
 EDGAR: (tot Bon, ad Rachel) Moet zij naar 't toilet?
 BON: Ze zegt niet 'pies' maar 'please'. Dat is 't Engels voor alstublieft.
 EDGAR: 't Wordt toch genen Engelse film?
 VERA: Ik zal Zeva wel gaan roepen. (tot hondje) Kom Flacky, wij zijn hier toch niet gewenst. (neemt de hond in haar armen en af naar kleedkamer)
 DIS: Welk liedje gaat Adam nu zingen?
 BON: (begint te zingen) Hoe schoon nog de wereld, de zomerse hei, dat is hier op aarde de hemel voor... voor...

(Bon valt stil als Odille opkomt in kamerjas en plotseling haar gewaagd Zeva-kostuum toont. Bon en Dis slaan tilt)

BON: Willen we in ene keer niet overgaan naar hoofdstuk twee?
 DIS: Naar de vermenigvuldiging? En 't voorspel dan?
 PASTOOR: Is 't nu bijna goed, ja?
 DIS: Hoe moet ik dat anders noemen? 't Is toch geen achterspel als 't helemaal vanvoor zit hé.
 PASTOOR: Gij denkt aan niks anders.
 DIS: Ik ben ne gezonde jongen.
 RACHEL: Adam en Zeva moeten tegen de boom gaan zitten. De rest moet achter mij gaan staan.

(Ieder neemt z'n plaats in)

RACHEL: Iedereen gereed? Actie...!
 BON: (slaat z'n arm om Odille en trekt haar naar zich toe) Kom in mijn armen, Zeva! Uw huid is als zijde zo zacht. Eigenlijk zou ik u wel kunnen opeten.
 EDGAR: (onderbreekt) Hé-hé-héla...! Die gaat dat toch niet echt doen hé! Dan is zijnen ho-ho-honger over en dan kan ik hier nog lang blijven sta-sta-staan

met mijn a-a-appels!

RACHEL: Maar nee. (tot Bon en Odille) Adam en Zeva gaan door. Actie...!

BON: (speelt verder) Als ik jou in m'n armen heb dan zweef ik. Ik wil u strelen, ik wil u liefhebben, ik wil u beminnen. (wordt nu wel erg handtastelijk)

EDGAR: (die alles erg goed in de gaten houdt) Ik heb wel gere dat A-A-Adam mijn Zeva niet zo bepo-po-potelt!

BON: Nu is 't wel MIJN Zeva, hé Edgar.

EDGAR: Dat kan me niet bo-bo-bommen! Gij heb precies ne lek-lek-lekstok vast in plaats van een vrouw.

PASTOOR: Groot gelijk, Edgar. Volgens mij wordt 't veel te gewaagd.

DIS: Adam moet toch dicht bij z'n Zeva gaan zitten. Anders is er van liefde geen sprake.

PASTOOR: Maar ook niet te dicht.

DIS: Wat kent gij nu van liefde?

PASTOOR: Alles, want ik ben God.

RACHEL: (krijgt het op haar heupen) God en de duivel moeten het decor verlaten en pas opkomen als 't hun beurt is. (wijst hen de weg naar kleedkamer) Daar se...!

DIS: (tot pastoor) Zover zijn wel al, dat we van 't podium vliegen.

PASTOOR: Dat ligt aan u. Houdt gij uwe mond!

DIS: Ik zal hier seffens de zaak eens wegtoveren met mijnen drietand en dan is dat hier gedaan met filmen!

RACHEL: (luid en streng) Stilte...!

(Dis en de pastoor onder zwaar gemompel af naar kleedkamer)

EDGAR: (tot Rachel) Mag den boom ook niet efkes af, madam?

RACHEL: Nee, die moet blijven staan. Winter en zomer. Alleen in de herfst moogt ge uw bladeren laten vallen. Dat doen de echte bomen ook.

EDGAR: Jamaar, ik zou... ik zou een pla-plaa-plaske moeten gaan doen.

BON: Hoe komt dat?

EDGAR: Ik heb teveel ko-ko-koffie gedronken.

BON: Ja, steendood als 't van de verniet is.

RACHEL: Ge moet blijven staan! Volgende sequentie; Adam bijt in de appel.

ODILLE: (speelt verder tot Bon) Mag ik u een lekkere appel aanbieden?

BON: Maar Zeva, God heeft toch gezegd dat we daar moesten afblijven...!

ODILLE: Wees maar gerust, Adam. God zit in de kleedkamer.

(Rachel wijst Odille mimisch op haar fout)

ODILLE: (vervolgt tot Adam) Ik bedoel, in den hemel. Ik zal eens kijken of ik ergens een appelboom kan vinden.

(Odille trekt een appel van Edgar. Edgar laat een kort pijnkreetje)

RACHEL: (tot Edgar) Waarom doet gij dat?

EDGAR: Denkt ge dat die bo-bo-boom dat ple-ple-plezant gaat vinden als ze gaan oo-oo-oogsten?

(Rachel zucht diep en laat haar hoofd hangen. Het spel gaat verder. Bon moet in de appel bijten maar bekijkt die te lang. Rachel maakt een mimisch gebaartje opdat hij in de appel zou bijten, maar Bon weigert)

RACHEL: (stopt met filmen) Wat is er...?

BON: (ad appel) Dat is ne Granny-Smith.

RACHEL: En dan...?

BON: Ik heb liever ne Jonagold.

RACHEL: Waarom?

BON: Zone groene appel is slecht voor mijne zere tand.

RACHEL: (beveelt autoritair) Bijten...!

BON: Is 't niet goed als ik er eens aan ruik?

RACHEL: (luider) Bijten, heb ik gezegd...!

ODILLE: Zèg, ik krijg 't hier koud hé. Kan de chauffage niet wat hoger?

BON: Dat kost geld hé.

ODILLE: Dan trek ik seffens mijne kamerjas terug aan.

BON: (rept zich) Nee, wacht maar efkes. (roept naar kleedkamer) Dis, zet de chauffage eens wat hoger!

RACHEL: We gaan verder. Actie...!

(Bon bijt in de appel)

RACHEL: Formidabel. De volgende sequentie is die met God en de duivel.

BON: (roept) Meneer pastoor en Dis worden op de set gevraagd!

(Dis en pastoor in snel tempo op)

PASTOOR: Waar moeten we zijn?

RACHEL: En dan komt nu de scène dat God en de duivel elkaar ontmoeten onder de boom. Klaar? Actie...!

PASTOOR: (gespeeld tot de duivel) Zijt ge weer daar stuk onbenul?

DIS: (waanzinnige lach) Ha ha ha..., geen God zal mij m'n lusten ontnemen. Geen God zal... Geen God zal...

BON: (stil tot Dis) Uwen tekst!

DIS: (valt uit z'n rol) Ik ken 'm niet meer! En ik heb nog zo gerepeteerd. Tot 's nachts twaalf uur, elke dag.

BON: Jamaar, waar zit onze souffleur ergens?

DIS: Daar achter die deur.

(Men verplaatst een paneel. We merken dat Nadine in slaap gevallen is met het script in de hand)

DIS: (heel luid tot Nadine) Speelt gij nog mee, madam...?

NADINE: (ontwaakt) Ge weet toch ook dat ik met de vroege sta, hé Dis!

DIS: Is dat een reden om hier in slaap te vallen?

NADINE: (ad script) En ik kan uw geschrift niet lezen.

DIS: Ge hebt anders toch tijd genoeg gehad om 't te lezen.

NADINE: En laat me nu maar gerust, of seffens word ik nog kwaad!

DIS: (voorzichtig tot de aanwezigen) En dat kan ze hé!

NADINE: Laat me gerust...! (stopt zich terug weg en sluit haar ogen)

DIS: (sluit het paneel, dan tot de rest) Wat nu...?

RACHEL: Dat zullen we straks wel opnemen...,als de duivel zijnen tekst kent. Adam en Zeva moeten terug onder den boom.

(Pritt komt met een trappist in de zaal en praat denigrerend tegen het publiek over de situatie op het podium)

PRITT: (tot een vrouwelijke toeschouwer, ad podium) Wat vindt gij ervan, Madam? Niet goed zeker? Ik vind 't ook niet goed. 't Zijn just nen hoop kiekens. En dat allemaal voor een reis naar Lourdes, pffft...!

DIS: (tot Bon, ad Pritt) De Pritt is tegen het publiek aan 't klappen.

PRITT: (roept luid naar het podium) Hela, wanneer komt mijne platte kaas in beeld?

BON: Geen haar op mijne kop dat daar aan denkt!

(Pritt gaat op het podium)

PRITT: Hoe...? En waarom niet?

BON: Verstaat ge mij niet goed?

DIS: (vervolgt) Of moeten wij 't in 't Frans zeggen?

PRITT: Als Adam nu een potteke platte kaas aan Zeva geeft dan is dat toch in orde. Ik heb mijne reclame en Zeva heeft hare platte kaas.

BON: Ik geef niks aan Zeva. En als ik iets geef dan zal dat zeker gene platte kaas zijn!

PRITT: Okee. Ook goed dan. Maar dan stop ik met sponsoring. Vergeet dat niet hé!

DIS: Die frank en een kwartje dat gij de club schenkt zal 't verschil niet maken in ons kas.

PRITT: Ge gaat van mij nog verschieten! Wacht maar...!

(Pritt zet zich op een stoel en zal de volgende momenten in slaap vallen)

RACHEL: Okee.

ODILLE: Is 't al gedaan?

BON: Oh nee. Er zijn nog geen kindjes. Kaïn en Abel ontbreken nog.

DIS: Die zullen seffens wel gemaakt worden.

BON: Ja, maar dan moeten God en de duivel weg.

DIS: Waarom? Ik wil dat wel eens zien hoe dat Adam dat in zijnen tijd deed.

BON: Stond uw vader er bij u ook op te loeren den eerste keer?

PASTOOR: (wordt ongerust) Ge gaat dat toch niet in 't echt doen hé...?

BON: Den boom moet maar efkes z'n ogen dichtdoen.

EDGAR: (ontwaakt als het ware) Hé-hé-héla...!

DIS: Dan moeten we straks nog een bevalling laten zien.

BON: Natuurlijk.

DIS: En hoe gaan we dat doen?

EDGAR: Ik had ons Be-Be-Berta mee naar hier moeten brengen.

RACHEL: Goed, dan slagen we dat stuk maar over.

BON: (protesteert) Jaaaar, daar heb ik heel de week op gerepeteerd.

(Vera komt met haar hondje van de kleedkamer)

RACHEL: Volgende sequentie; de komst van Kaïn en Abel.

PASTOOR: Die zijn er niet.

DIS: Wie zegt dat? Den Dis denkt toch aan alles zeker.

(Dis haalt twee poppen uit een doos en geeft er eentje aan Adam en eentje aan Zeva)

DIS: Maar doe ze niet kapot want ik heb ze geleend bij m'n nichtje.

RACHEL: Actie...!

BON: Zie hier onze kinderen. Kaïn...

ODILLE: (vervolgt) ...en Abel.

BON: Ze zullen groot en sterk worden zoals hun vader en hun moeder.

(Bon beweegt de ledematen van z'n pop vrij brutaal. Plots heeft hij alleen de kop nog in z'n handen. Men speelt gewoon door)

ODILLE: Ik hoop dat uwe kop er vaster opstaat, Adam.

BON: We zullen wel ne nieuwe gaan kopen in de GB.

RACHEL: (onderbreekt het spel) Spelen we hier een epos of een platte komedie?

EDGAR: Just ma-ma-madam, ik vind 't ook nogal pla-pla-plat.

BON: Goed, we gaan door.

RACHEL: Actie...!

BON: (gespeeld ad hond van Vera) Wat zie ik daar? Een monster...? Ik zal u beschermen tegen dat ongedierte, Zeva! (haalt z'n knots tevoorschijn en dreigt ermee naar de hond) Ik zal er in ene keer spaghetti van maken! (wil de hond te lijf gaan)

VERA: (neemt de hond in haar armen) Wat zijt gij van zin met onze Flacky? (geeft Bon een tik)

BON: Mag ik eens niet ene keer terugslagen? (dreigt met z'n knots naar Vera)

DIS: Nee Bon, dat staat niet in den tekst!

(Pritt ontwaakt)

PASTOOR: Wanneer mag ik nog eens spelen? God moet toch nog een mirakel doen.

DIS: Welk mirakel?

PRITT: Water in wijn veranderen, bijvoorbeeld.

PASTOOR: Word ik gefilmd?

RACHEL: Actie...!

(Pastoor maakt enkele goochelbewegingen naar de fles water op tafel)

PASTOOR: Het mirakel is geschiedt. Het water is veranderd in wijn.

(Pritt gaat onmiddellijk proeven)

PRITT: Ja begot. 't Is wijn geworden! Proef zelf maar!

PASTOOR: (gelooft 't nu zelf) Is dat echt? Ziet ge nu wel tot wat God allemaal in staat is!

(Dis en Bon proeven van het water)

BON: (spuwt het water uit) Water...! Puur water...!

DIS: De Pritt is zo zat dat die 't verschil niet meer proeft?

PRITT: Dan ga ik nog nen trappist halen. (af langs zaal, maakt ondertussen enkele wegwerpbewegingen naar het podium)

(Magda op van kleedkamer)

BON: (heeft Magda niet gemerkt) Wanneer mag er nu eens gekust worden?

MAGDA: Niks kussen! Nen handkus is voldoende.

DIS: Maar iedereen wil de beroemde kus tussen Adam en Zeva zien. (richt zich tot het publiek) Niet waar, mensen?

RACHEL: De volgende sequentie is de kusscène! Adam en Zeva moeten terug onder den boom.

EDGAR: Jamaar jamaar..., mag ik ook eens iets ze-ze-zeggen?

DIS: Nee Edgar, nen boom die zegt niks! Nen boom zwijgt alleen maar! Daarom zeggen ze daar ook 'boom' tegen!

RACHEL: Actie...!

(Bon kust Odille. Edgar die alles nauwlettend in de gaten houdt begint te trillen)

RACHEL: De boom mag niet bewegen!

EDGAR: Dat is van co-co-colère...!

(Annelies komt binnen langs de zaal)

ANNELIES: (roept) Pa, kunt gij eens een ander vat komen steken?

BON: Waarom?

ANNELIES: Het vat is af...!

BON: Ik heb nu geen tijd. Ge moet de café maar sluiten.

ANNELIES: Waarom?

BON: Is dat nu ne moment om een ander vat te steken? Ik moet niet in den bierkelder zitten. Ik moet hier op de set zijn!

VERA: Ik zal u wel helpen, Annelieske. Laat die blaaskaken hier den onnozele maar uithangen!

(Vera en Annelies af langs de zaal)

BON: (tot Magda) Kunt gij voor mij eens een aspirientje gaan halen?

MAGDA: Waarom?

BON: Ik heb tandpijn van in die appel te bijten.
MAGDA: Ga 't zelf halen!
BON: Allé Magda, de grote confrontatie tussen Adam met Zeva en God met de duivel moet nog komen!
MAGDA: Bijt maar efkes op uw tanden.
BON: Dat gaat niet.
MAGDA: Was Adam dan zone zwakkeling?
RACHEL: Volgende sequentie; de grote confrontatie!
PASTOOR: Nu zullen we eens iets laten zien...!
MAGDA: Dat wordt tijd. De film is bijna gedaan en daar is nog niks gebeurd!
DIS: Het beste komt op 't leste.
MAGDA: Waar zit Nadine?
DIS: Laat die maar slapen.
RACHEL: Iedereen gereed? Actie...!
PASTOOR: (komt bij Adam en Zeva en monstert de appel waarin gebeten is) Wat is er gebeurd? Ge kon dat weer niet laten van in die appel te bijten zeker?
ODILLE: Hoe weet jij dat, God?
PASTOOR: God weet alles.
EDGAR: (onderbreekt het spel) Weet die mis-mis-misschien ook hoe lang ik hier nog moet blijven sta-sta-staan?
BON: Edgar, houdt uwe kwebbel!
EDGAR: Jammaar jammaar,...
RACHEL: De volgende sequentie; de duivel komt erbij.
BON: Ga eens efkes opzij, Magda!
MAGDA: Waarom?
BON: Omdat gij in beeld loopt.
MAGDA: Is dat zo erg?
BON: Ja, de mensen gaan denken dat Dracula weer verrezen is!
RACHEL: Actie...!
DIS: (komt toe met overdreven veel show, wendt zich dan tot God) Wel, wel, wel...!
Zijt gij er ook weeral bij? Ik...
(zijn GSM rinkelt plots, haalt toestel van onder z'n kleren tevoorschijn)
Hallo...!
BON: 't Is niet waar hé...!
DIS: - - - - - 't Is voor den Edgar. Berta gaat kalveren en 't kalf zit verkeerd! De veterinaire is al opgeroepen.
EDGAR: Jammaar jammaar, dan moet ik di-di-direct naar hui-hui-huis...!
BON: Maar, allé nu. Gij moet hierblijven.
EDGAR: Ta-ta-tarara...!
BON: Jammaar, dan is onze boom in ene keer weg. Wat gaan de mensen denken?
EDGAR: Dat 'm a-a-afgezaagd is! (wil er nerveus in z'n toneelkleren vandoor)
ODILLE: (tot Edgar) Ge gaat toch zó niet over straat lopen zeker?
EDGAR: Jammaar O-O-Odilleke, ons Be-Be-Berta heeft mij nodig. Ze gaat een ka-ka-kalfke kopen.
ODILLE: Trek eerst uw kleren uit!
EDGAR: (tot de aanwezigen) Kan iemand mijn appels plukken?

(Magda haalt de appels van Edgar)

EDGAR: Kan dat niet wat ra-ra-rapper?

MAGDA: Ik ben gene seizoensarbeider hé.

EDGAR: Sa-sa-saluut...! (in snel tempo af)

BON: (gepikeerd tot Dis) Ik hoop dat we niet meer gestoord worden door die GSM of hij gaat in de vuilbak!

DIS: Gij weet zeker niet goed wat dat kost?

BON: Dat kan me niet schelen!

RACHEL: Allé mannekes, doe eens voort. Ik moet seffens nog terug naar Brussel hé.

PASTOOR: Dis, doe voort. Treuzelgat. Of zijn ze in de hel allemaal zo lui? Dan zal dat vuur daar wel niet hard branden, vrees ik.

DIS: Wij stoken tegenwoordig met mazout.

RACHEL: Actie...!

(Dis komt toe)

DIS: Wel, wel, wel... (z'n GSM begint opnieuw te rinkelen. Verontschuldigt zich mimisch bij Bon) Ik kan er ook niet aan doen hé. (dan door hoorn) Hallo...! - - - 't Is niet waar hé...! (met hand op hoorn) Daar is brand uitgebroken in 't ouw gemeentehuis. (roept nerveus naar alle windstreken) Brand...! Brand...! Brand...! (loopt van het trapje dat tegen het podium staat, maat struikelt tegen de grond, dan pijnkreet) Auwh...! Mijne voet gebroken...!

RACHEL: Al sjans dat ge goed verzekerd zijt.

BON: (minder overtuigend) Spijtig, maar wij zijn niet verzekerd, madam.

RACHEL: Hoe...? Zijt gij niet verzekerd? (kordaat) Dan stop ik direct met filmen! (begint onmiddellijk haar camera-statief af te breken)

ODILLE: Dan ga ik mij omkleden. (af naar kleedkamer)

(Men helpt Dis op het podium)

MAGDA: (inspecteert de voet van Dis) Ik denk niet dat 't gebroken is.

BON: (laat z'n hoofd moedeloos hangen) Daar gaat onze film...! En we hebben er zoveel moeite voor gedaan.

RACHEL: Ge kiest voortaan maar beroepsacteurs. Daar zijn er hier bij die alleen maar goed zijn om achter de vuilkar te lopen!

BON: 't Ligt allemaal aan u, madam tuttebel! Gij zijt ne regisseur van m'n voeten!

PASTOOR: (wil nog temperen) Bon, hou uw manieren!

DIS: Den Bon heeft gelijk. Die seutemie van Brussel kent niks van filmen! Rien de knots...!

BON: 't Is toch waar zeker. Ge verstaat haar niet eens met haar Brussels dialect. Had ik 't zelf maar gedaan.

RACHEL: Meneer pastoor, ik wil me hier niet laten beledigen door een bende prutsers hé! Saluut en ik zal de rekening wel opsturen...! (af met camera)

(Vera komt toegelopen langs de zaal. Ze botst bijna op een boze Rachel)

RACHEL: (tot Vera) Uit mijne weg...!

VERA: (kijkt haar onbegrijpend na) Amaai...! Doen ze dat in Brussel altijd zo?

(Rachel af, Vera gaat op 't podium)

VERA: Bon, daar is iets gebeurd...!

BON: Hier ook. Den Dis is met zijn patatten van dat trapke gevallen!

VERA: Jamaar, in 't café is er iets met de Pritt!

BON: Dat kan niet erg genoeg zijn!

VERA: Jamaar, 't is erg. Héél erg!

PASTOOR: Toch gene dooie...?

VERA: Vele erger. Pritt is er met de kas vandoor...!!

BON: (even aan de grond genageld) 't Is niet waar!

VERA: Ja, 't is wel waar!

BON: (eist verantwoording van Dis) Hé pompier, hebt ge dat gehoord?

DIS: (wil onderwerp ontwijken) Kunt ge niet wat stiller klappen, Bon. Elke keer als gij roept dan begint mijne voet te tokken.

BON: Ge hebt sjans dat ik niet op uwe kop begin te tokken.

PASTOOR: Jamaar, wie gaat Rachel nu betalen?

MAGDA: Gij hebt wat op uwe nek gehaald met "de botvink"!

VERA: (tot Bon) En ik weet nog iets! (met binnenpretjes) Weet den Bon dat 'm opa gaat worden...?

BON: Jamaar, Kaïn en Abel zijn al geboren.

VERA: Nee, echt! Uw dochter is zwanger...!

BON: Watte...? Ons Annelies...?

MAGDA: Dat is niet moeilijk als ge hier dag in dag uit niks anders ziet op dat podium!

BON: (tot Magda) Wist gij daar iets van?

MAGDA: (bekent traag en nederig) Ja. En den Dis en Nadine ook.

BON: (tot Dis) Ne schone vriend zijt gij! Nen hele schone vriend! (licht even de zere voet van Dis en laat die vallen)

DIS: (pijncreet) Auwh....!

BON: 't Is uw eigen schuld. Ge zijt in 't echt ook een duiveltje. (tot Magda) Waarom heeft die dan condomen in haar nachtkastje zitten?

DIS: (wil er de gein nog inhouden) Misschien gebruikt ze die wel als tuttefrut.

BON: Moet ik uwe andere voet ook eens breken...? (wil zich dan even tot pastoor wenden)

PASTOOR: (bang) Ik zit er voor niks tussen, hé Bon!

BON: Dat moest er nog bijkomen.

PASTOOR: Maar als God zal ik uwe kleinkind wel dopen.

BON: Gij doet just niks...! (trekt pastoor z'n grijze baard naar beneden en staart dan voor zich uit) Godver, godvernonde, Godvermiljaar...! 't Is niet waar hé! (kan zich de haren uittrekken)

PASTOOR: (wil Bon bedaren) Kalm Bon, kalm...! En ik heb niet gere dat ge zo vloekt of ik moet een kruiske achter uwe naam zetten.

BON: God in zijnen hemel en ik in mijn café hé...! (slaat de kamerjas op zich heen, grijpt de drietand van Dis en gaat dan woedend af langs de zaal) Dat ze maar eens wacht! Ik zal ze wel eens leren kinnekes kopen...!

NADINE: (komt slaperig tevoorschijn, dan tot Dis) Is 't nog niet gedaan met

filmen...? Ik wil gaan slapen hé.

DIS: Den echte film gaat nu pas beginnen!

NADINE: Waarom...?

MAGDA: Onze Bon weet 't van ons Annelies!

NADINE: Oei...! Dat is toch niet waar zeker...?

PASTOOR: Hij is haar aan 't zoeken...!

NADINE: Ocharme dat kind...!

PASTOOR: Hij zal Annelies toch geen maleuren doen?

(Annelies komt sluipend toegelopen. Ze is duidelijk op de vlucht voor Bon)

ANNELIES: (in alle staten) Wat moet ik doen...?

MAGDA: Daar had ge vroeger moeten aan denken.

ANNELIES: Ma, onze Pa slaat me dood als hij me vindt!

PASTOOR: Dat kunnen we toch niet laten gebeuren hé.

ANNELIES: Wat moet ik doen? Kom, zeg iets! Onze Pa vermoordt me!

NADINE: Verstop u!

ANNELIES: Waar?

PASTOOR: Waar hij u niet kan vinden.

ANNELIES: Ik zal me verstoppen in de kleedkamer.

DIS: Nee, dat zou ik niet doen. Daar gaat 'm eerst zoeken.

ANNELIES: (tot pastoor) Ga eens krom staan...!

PASTOOR: Waarom?

ANNELIES: Ik wil onder uw kleed kruipen!

PASTOOR: (protesteert) Oh nee hé...!

DIS: Allé meneer pastoor, God helpt toch mensen in nood.

(Annelies verstoppt zich onder het brede kleed van de pastoor. Odille op van kleedkamer. Ze is weer normaal gekleed)

ODILLE: Ik ga naar huis. Als ge nog eens gaat filmen dan wil ik nog wel eens meedoen. 't Was plezant.

DIS: De volgende keer zal ik Adam eens spelen.

NADINE: (geeft Dis een tik) Als gij thuis Adam speelt dan is dat al meer dan genoeg!

ODILLE: (tot Dis) Wilt ge nog eens proberen met die vijf frank op mijn borsten te leggen?

(Dis wil haar 't zwijgen opleggen, maar dat lukt hem niet)

ODILLE: De laatste keer is 't niet gelukt hé. Misschien lukt 't nu?

DIS: Neenee, nen andere keer.

NADINE: (mengt zich in het gesprek) Wat is dat daar met die vijf frank...?

ODILLE: Wel, ze leggen vijf frank op mijn borsten en dan halen ze die daar af zonder mij aan te raken.

NADINE: (als Dis er stiekem vandoor wil gaan) Dis, waar gaat gij naartoe?

DIS: Blu-blu-blussen...! Waarom?

NADINE: (draconisch) Maak dat ge hier zijt...!

ODILLE: Maar 't lukte hen niet. Ik voelde hun handen aan mijn borsten! (knijpt pesterig in Dis z'n wang) Misschien ne volgende keer, hé duiveltje.

(Dis lacht groen)

NADINE: (nijdig tot Dis) Wacht tot dat we thuis zijn, manneke...!

DIS: 't Was den Bon z'n idee!

NADINE: Zwijg...! En doe die zotskap van uwe kop! Ge zijt just manneke pis! (trekt een deel van z'n kostuum af)

(Odille af langs de zaal. In de zaal wordt ze bijna onder de voet gelopen door een woeste Bon die komt binnen gestormd met de drietand)

BON: (woest) Waar is ze...?

MAGDA: Ik zou 't niet weten.

BON: (tot Magda) Nu weten we eindelijk wat er gaande is met haar! Daarom zag zij de laatste tijd zo bleek.

NADINE: Als ge bleek ziet dan wilt dat niet altijd zeggen dat ge zwanger zijt!

DIS: Kijk maar eens naar de pastoor hoe bleek dat die ziet!

PASTOOR: Ikke...? (krijgt het moeilijk)

(Pastoor heeft moeite als hij een stapje achteruit doet)

BON: Waar is ons Annelies...? Ik weet zeker dat ze hier ergens verstopt zit!

DIS: Wedden dat 't niet waar is?

NADINE: Zijt ge weeral daar met uw wedden? Gij wordt nog nen echte gokker!

(Vanonder de pastoor z'n kleed wordt er plots geniest. De pastoor veinst dat hij het is)

BON: Wat was dat...?

PASTOOR: Ik moest efkes niezen. (snuif z'n neus)

BON: Ge zit met een broekvalling zeker...?

PASTOOR: Waarom?

BON: Omdat 't van daar beneden kwam.

(pastoor droogt z'n bezweet gelaat)

BON: Van wat begint gij zo in ene keer te zweten?

PASTOOR: Zo maar.

BON: Gij doet zo vreemd?

PASTOOR: Vindt ge?

BON: Gij hebt er toch ook toevallig niks mee te maken dat ons Annelies zwanger is...?

PASTOOR: (met bang hartje) Jezus Maria Jozef, bewaar me dat!

BON: Of hebt gij ook nog ergens voor heilige geest gespeeld?

PASTOOR: Voor wie aanziet gij mij?

(De pastoor krijgt het nu wel erg moeilijk, doet een stapje achteruit, waardoor Annelies tevoorschijn komt. Algemene spanning onder de aanwezigen die wachten op een reactie van Bon)

BON: (plots met medeleven) Mijn Annelieske, mijn kindje...! Wie had dat ooit gedacht, dat jij... dat jij groot zou worden?

DIS: (bij zichzelf) Zo groot..., dat had ik ook nog niet verwacht! (krijgt een duw in de zij van Nadine)

NADINE: Bemoeit u niet!

BON: (tot de rest, ad Annelies) Pak eens ne stoel voor haar!

(Men schuift een stoel toe)

BON: (tot Annelies) Zet u maar efkes. En ge moet niet teveel bewegen want dat is niet goed voor die kleine.

ANNELIES: Nee, ik wil niet gaan zitten.

BON: Wat wilt ge dan?

ANNELIES: Ik wil de vader achterna.

BON: Welke vader...? (geen reactie, dan iets luider) Welke vader, Annelies...?

ANNELIES: (slikt bang door) Pritt!

BON: Pritt...? (staat even met de mond vol, dan luider) Pritt...? (dan furieus luid) Pritt...?

(Annelies in snel tempo af langs de zaal)

BON: (ontploft in woede) Pritt...?? Dat die smerige hengst maar eens wacht...! Den dief...! Den afgeroomde platte kaas...! Ik jaag 'm voorgoed naar de hel...!

(Met tracht Bon tegen te houden)

DIS: Kalm Bon, ge zoudt 'm maleuren doen.

NADINE: En daar krijgt ge spijt van.

BON: Hij verdient ons Annelies niet!

PASTOOR: Ge had nog beter deze affaire kunnen filmen!

BON: (zet zich vóór pastoor) Wat wilt gij daarmee zeggen, vader Griizenbaard?

PASTOOR: 't Is te zeggen... (bindt benauwd in) Eigenlijk niks.

BON: (zet zich op stoel en laat z'n hoofd vertoornd hangen) Ons Annelieske...! Hoe is 't mogelijk? (klopt op tafel) En nu begin ik terug te roken.

MAGDA: Hoe...?

BON: Ja, er zijn 11 dagen voorbij. Niemand kan me nog tegenhouden. Heeft er iemand een sigaret of zoiets?

PASTOOR: (presenteert Bon de sigaar die hij van Pritt gekregen heeft) Misschien kan ik u hier een plezier mee doen.

BON: Merci. Heeft er iemand vuur?

NADINE: In de kleedkamer ligt nen aansteker, maar ge gaat efkes moeten zoeken want hij is achter de kast gevallen.

(Bon af naar kleedkamer. Er wordt opgelucht geademd)

NADINE: Zo ver zijn we dan. Weer een nieuw lid op komst voor "de botvink".

MAGDA: We zullen wel met "de botvink" naar Scherpenheuvel gaan in plaats van naar Lourdes.

DIS: Ja, met de velo. Dat kunnen we nog betalen.

(Plots komt Pritt binnengelopen langs de zaal. Hij verstopt duidelijk iets onder z'n jas)

NADINE: Magda, uwe toekomstige schoonzoon is in aantocht!

PRITT: (helemaal aangeslagen) Wilt ge nu eens iets weten? Daar is een echt mirakel gebeurd!

PASTOOR: Waar dat?

PRITT: Ik koop daarstraks een doos sigaren aan den toog en wat blijkt? Er zit nen hoop geld in.

PASTOOR: (plots geïnteresseerd) Meent ge dat?

PRITT: Geloof ge me niet? Hier se...! (haalt een sigarenkist tevoorschijn van onder z'n jas)

DIS: Ja slimmeke, dat is 't geld voor onze film. Ik heb dat daarin gestoken. (neemt de sigarenkist af)

PRITT: (komt ontmoedigd weer met beide voeten op de grond) Oooh, zit dat zo. Nu dacht ik echt... dat we bijna... in Lourdes zaten.

MAGDA: Ik denk dat gij Lourdes voorbijvliegt als den Bon u trappeert!

PRITT: Wat heb ik nu weer verkeerd gedaan?

MAGDA: Ge had 't beter fatsoenlijk gedaan.

DIS: (vervolgt) ...En uwe platte kaas ergens anders gaan lossen!

PASTOOR: (ad Pritt) Ik heb 't altijd gedacht, hij heeft den duivel in z'n lijf.

NADINE: Wij wisten 't.

DIS: Maar niet dat GIJ den dader waart!

NADINE: Ge zoekt de café hier over te pakken zeker?

MAGDA: Wat hebt gij met ons Annelieske uitgestoken?

PRITT: Zèg, wat slaagt gij hier allemaal uit uwe nek?

NADINE: Ja, ze zit met ne kater... in hare buik!

DIS: En ze zegt dat gij de vader zijt!

PRITT: (aan de grond genageld) Ikke...? (luider) Ikke...? Dan moet ik verschrikkelijk zat geweest zijn.

PASTOOR: Verstop u maar voor dat den Bon hier aankomt, want hij vermoordt u!

PRITT: Ge denkt toch niet echt dat ik en Annelies...?

NADINE: Annelies heeft dat hier toch just verteld.

PRITT: Zèg, ik ben nog gene pedofiel hé!

NADINE: (tot Magda) Wie moet ge nu geloven?

PRITT: En wat zegt den Bon ervan?

DIS: Dat zult ge seffens wel horen!

NADINE: (vervolgt) En voelen...!

PRITT: Dan denk ik dat 't tijd wordt dat ik er vandoor ga!

(Pritt wil er vandoor, maar plots horen ze een luide knal op de achtergrond)

MAGDA: Wat was dat...?

NADINE: Dat kwam uit de kleedkamer!

PRITT: Dat was 't geluid van een knalsigaar.

PASTOOR: Ge bedoelt toch niet de sigaar die gij aan mij gegeven hebt?

PRITT: Dat was er ook één, ja...!

PASTOOR: Oeioei...!

DIS: Pas op, den Bon is daar...!

(Pritt verstopt zich snel onder de tafel. Bon komt van kleedkamer met ontplofte knalsigaar in z'n mond. Hij ziet zwart in z'n aangezicht)

BON: (luid en nijdig tot allen) Durf niet lachen hé...!

DIS: Dat zullen we zeker niet doen. (schatert het uit)

BON: Gij hebt mij niet goed verstaan zeker, pompier van 't achtste knoopsgat?

(Ondertussen komt Annelies met hangende oortjes op langs de zaal en gaat voorzichtig naast Bon staan. Bon pompt zich stilaan op tijdens deze vervelende stilte. Z'n neusgaten worden breder, z'n ogen wijd open, hij leunt afwisselend op z'n tenen en op z'n hielen. Hier hangt duidelijk electriciteit in de lucht. Annelies verwacht elk moment een uitbrander van formaat. De aanwezigen houden zich op een veilige afstand)

BON: (breekt de stilte) Jaaaa...!

ANNELIES: (draait schuchter met haar vingers) Jaja...! (monstert Bon) Pa, ge ziet precies een beetje zwart in uw...

BON: (onderbreekt kordaat) Zwijg...! (raapt dan de moed bij elkaar, tot Annelies) En wanneer is dat gebeurd?

NADINE: (springt in) Dat gebeurt altijd in den donkere, hé Bon.

BON: Heb ik u iets gevraagd, madam soufflé? (terug tot Annelies) En nog wel met de Pritt...? Hoe kunt ge nu zo stom zijn? Dat is ne vent van niks. Die moesten ze op 't kanon steken!

ANNELIES: 't Is te zeggen..., 't kan ook van iemand anders zijn!

BON: Watte...?

MAGDA: Jamaar, wat is 't nu...?

ANNELIES: Ja, 't is van Lowieke van den brouwer...!

PASTOOR: Lowieke...? Dat is ne gediensige jongen. Die is bij mij nog ooit misdienaar geweest.

BON: Ne rosse met een ziekenkasbrilleke..., met een kromme neus..., met flaporen en valse tanden...? Die jaagt al mijn klanten uit m'n café!

(Annelies valt huilend met haar hoofd op Bon z'n schouders waardoor Bon ietsje verlegen wordt. Hij kan niet anders dan troostend met z'n hand door haar hardos wrijven. Bon krijgt hiervoor een kort applausje van de aanwezigen)

BON: (zegt toch een troostend woordje) Maar hij heeft toch schoon... schoon voeten.

ANNELIES: (door haar tranen heen) 't Is wel spijtig dat ze stinken, hé pa.

DIS: (tot Bon) Nu kunt ge de vaten bier van den brouwer misschien aan halve prijs krijgen.

PRITT: (komt plots tevoorschijn, klopt het stof van z'n kostuum) Dat is een pak van m'n hart...!

BON: (duwt Annelies opzij als hij Pritt merkt) En met u heb ik ook nog een eike te pellen...!

PRITT: Dat is al gepeld. (ad sigarenkist) Daar se, op tafel.

DIS: (ad sigarenkist) Hij heeft de clubkas teruggebracht. 't Was een misverstand.

BON: (zet zich aan tafel met de handen in het haar) Waarom heb ik toch zone pechdag vandaag?

PASTOOR: (legt de hand op Bon z'n schouders, dan als een echte God) Volgens mij is dat omdat ge in den appel gebeten hebt, mijn zoon...!

(Plotseling komt Edgar binnengestormd tot halverwege de zaal)

EDGAR: (roept dan zeer luid en overdreven enthousiast naar het podium) Bon..., Bon..., 't kalf is geboren! 't Is ne st-st-stier...! Met zo'n po-po-poten en zo'n ba-ba-bakkes...! (vierklauwens af)

MAGDA: Nu wordt 't tijd dat we naar Lourdes vertrekken...!

DOEK